ANUL X No. 2940

Ediția de seară

VINERI 12 SEPTEMBRIE 1897

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuiŭ streĭn în casă
V. Alexandri.

Abonamente
Incep la 1 și 15 ale fie-căreĭ lunĭ
și se plătesc înainte:
Un an în țară 30 leĭ, în străinătate 50 leĭ
Șase lunĭ 15 „ „ „ 25 „
Treĭ lunĭ 8 „ „ „ 15 „

Numărul 10 banĭ

In străinătate 15 banĭ

Anunciurĭ
Se primesc direct la Administrația ziaruluĭ
Linia pagina VI-a . . . . leĭ 0.50 banĭ
„ „ V-a . . . . „ 2. „
„ „ IV-a . . . . „ 2. „
La un mare număr de liniĭ se fac reducțiĭ din tarif

Numărul 10 banĭ

Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacția
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

Administrația
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Regele la Ungurĭ

Șase pagini
la fie-care ediție

Călătoria regeluĭ

Ziarele liberale și ziarele ungureștĭ anunță acest fericit eveniment. Regele Romînieĭ, Carol de Hohenzolern, acela care pînă acum nu îndrăznise să pălmuĭască în chip așa de ostentativ simțimintele patriotice ale Romînilor, azĭ merge la Pesta să ducă închinăciunea țăreĭ regeluĭ Ungarieĭ. Ceea ce este maĭ trist, este că această umilire îĭ este impusă și că regele Romînieĭ s'a pretat la aceasta înjosire ca să dea o satisfacțiune Ungurilor jicnițĭ de vizita făcută Romînieĭ de Frantz-Iozef.

Regele Carol la Pesta însemnează părăsirea desăvîrșită a cauzeĭ Romînilor de peste munțĭ, sacrificațĭ pe altarul intereselor întreiteĭ alianțe. In adevăr, se știe slugărnicia politicianilor noștri. De aceea a luĭ Dimitrie Sturdza cine se maĭ îndoĭește? Pe el îl laudă ziarele ungureștĭ și pe el îl arată ca pacificatorul Romînilor din Ardeal. I s'a poruncit nenorocituluĭ și el, cu cinizmul cel maĭ revoltător, dintr'o zi în alta, a schimbat atitudinea sa față de cestiunea națională. Inainte de a veni la putere se pusese în fruntea mișcăreĭ și promitea sprijinul partiduluĭ liberal cînd va ajunge la putere, și din momentul cînd a fost chemat la guvern a părăsit această cauză, a început să prigonească pe patrioțiĭ din Ardeal, a făcut scuze umilite și publice și a lucrat așa de patriotic, că azĭ Unguriĭ îl laudă și îl ridică în slava ceruluĭ. In fapta *ignobiluluĭ* se oglindește voința regeluĭ și de acum înainte, cît d. Sturdza va fi în capul partiduluĭ liberal, orĭ va avea vre-o trecere, Romîniĭ de peste munțĭ vor fi abandonațĭ, lăsațĭ la voĭa întîmplăreĭ.

Putem spera ceva de la partidul conservator? Datoria de imparțialitate mă face să recunosc că acest partid, cît timp a stat la putere, a avut o purtare rezervată, dar vrednică, în cestiunea națională. Regele însă atuncĭ nu intervenise, nu dase ordine în această privință. Azĭ, cînd suveranul a luat o atitudine, cînd s'a pronunțat în această cestiune, nu vedem care va fi omul politic, care va fi caracterul independent și patriotic ca să lucreze în potriva voințeĭ Coroaneĭ și să intervină pentru frațiĭ de peste munțĭ.

Suprema lex, regis voluntas, a zis, în nebunia luĭ tiranică, Wilhelm al II-lea și aceasta este de mult la noĭ lozinca tuturor politicianilor noștri. Lăsațĭ la propriile lor inspirațiunĭ poate ar fi capabilĭ de fapte patriotice. In potriva voințeĭ regeluĭ însă, nu se poate împotrivi nimenĭ, așa că cestiunea națională nu maĭ poate fi susținută nicĭ de liberalĭ, nicĭ de conservatorĭ. Regele I-a fost cĭoclu și politicianiĭ ajutoarele luĭ.

Călătoria suveranuluĭ la Buda-Pesta, nu va găsi dar nicĭ un strigăt de protestare în sînul partidelor istorice; singurĭ noĭ vom fi aceĭa carĭ vom ridica glasul și vom arăta țăreĭ pe Carol I-iŭ trădătorul romînizmuluĭ, și țintuindu-l la stîlpul de infamie, vom demasca opiniuneĭ publice și pe aceĭa carĭ în slugărnicia lor aŭ ajuns atît de jos că sînt incapabilĭ de o faptă mare, generoasă și patriotică.

De altmintrelea vina e a noastră, a tuturora. Azĭ dacă regele își bate joc de noĭ, este că a fost lăsat să facă acest lucru, să devie pe lîngă stăpînul țăreĭ și acela care-șĭ rîde de ea.

Ale noastre din ale noastre!

Const. Mille

SATIRA ZILEI

Nămolirea „Bucureștiuluĭ"

Un ziar anunță că vaporul *Bucureștĭ*, plecat cu atîta pompă, s'a înămolit, ca țiganul la mal, în gura Sulineĭ, la mila 26, așa că îĭ plîngĭ de milă. Toată lumea se întreabă: a cuĭ e vina? Lucrul e ușor de ghicit cînd știm că la plecarea luĭ a luat parte și Dimitrie Sturdza. Maĭ piază rea nu putea să fie. De alt-mintrelea *Bucureștĭ*, fiind vapor național și poate liberal-național a căutat și el să imiteze pe colectiviștĭ și s'a înămolit și el ca guvernul.

Sa sperăm că bietul vapor va putea maĭ ușor scăpa din nămol și că nu va imita exemplul *ignobiluluĭ* care din zi în zi se înămolește maĭ adînc.

Periplizon.

Tratativele liberalilor

Tratativele dintre liberalĭ aŭ ajuns ca basmul cu cocoșu roșu.

De cînd aŭ venit la putere liberaliĭ, tratează neîncetat între eĭ ca să se înțeleagă și neîncetat se ceartă. Cu cît tratează maĭ mult pentru împăcare, cu atîta se despart în maĭ multe grupurĭ.

Cauza? Cauza sînt bazele pe carĭ se fac tratativele. Principiile, reformele, sistemul de guvernămînt nu preocupă pe nimenĭ. Toțĭ vorbesc de portofoliĭ, de șefie, de preponderanța în guvern.

Apariția d-luĭ Stătescu

S'a făcut și se face mare zgomot în jurul d-luĭ Stătescu. Toțĭ îl proclamă „fruntaș între fruntașĭ, omul situațieĭ, vocea cea maĭ autorizată din partid" etc. etc.

Eĭ bine, s'ar fi așteptat orĭ-cine ca intrarea d-sale în luptă și declarația ce a făcut că voĭește să ĭa conducerea partiduluĭ, să fi avut un efect salutar pentru partid și să fi operat acea faĭmoasă și vecinic precupețită concentrare liberală.

Dar nu, lucrurile se petrec din potrivă; intrarea d-luĭ Stătescu în scenă a fărămițit și grupulețele ce se formaseră în ultimul timp. Fie-care, avînd convingerea că d. Stătescu va forma ministerul, se ocupă numaĭ de sine și caută să-șĭ asigure portofoliul.

Pentru ce tratează?

Din sorginte autorizată aflăm că aurelianiștiĭ tratează acum numaĭ pentru două portofoliĭ.

In ministerul Stătescu eĭ nu pot spera să aĭbă maĭ multe portofoliĭ, de oare ce alte două se vor da sturdziștilor, unul d-luĭ Cantacuzino și treĭ trebuĭesc rezervate d-luĭ Stătescu.

Din convorbirile particulare ale fruntașuluĭ între fruntașĭ cu membriĭ diferitelor grupurĭ, rezultînd pentru ceĭ maĭ mulțĭ convingerea că dacă d. Stătescu ĭa însărcinarea să facă un minister, apoĭ acel minister n'are să fie al nicĭ unuĭ grup, ci are să reprezinte toate grupurile în mod egal și pe de-asupra are să poarte pecetea sa, toțĭ s'aŭ pus pe gîndurĭ și cum fie-care se teme că se poate ca ministerul Stătescu să se formeze și fără concursul săŭ, se grăbește să-șĭ depuĭe omagiile la picĭoarele d-luĭ Stătescu fără multe condițiĭ.

Ce e maĭ nostim, e că aurelianiștiĭ tratează cu d. Sturdza prin d. V. Lascar.

Dar afară de aceste tratărĭ oficiale, fie-care fruntaș îșĭ are și conciliabulele personale.

Incurcătură mare

Acum partidul liberal se găsește în cea maĭ mare încurcătură. Toțĭ se întreabă:

„Cine va intra în minister?" Ceĭ carĭ prevăd deja că aŭ să fie lăsațĭ pe din afară aŭ și început să vorbească contra d-luĭ Stătescu.

— De unde și pînă unde bolnavul acesta, care n'a făcut în viața luĭ nicĭ un sacrificiŭ pentru partid, să fie omul situațieĭ. Apoĭ dacă e vorba să aleg între Stătescu și Sturdza, tot maĭ bine prefer pe acesta din urmă.

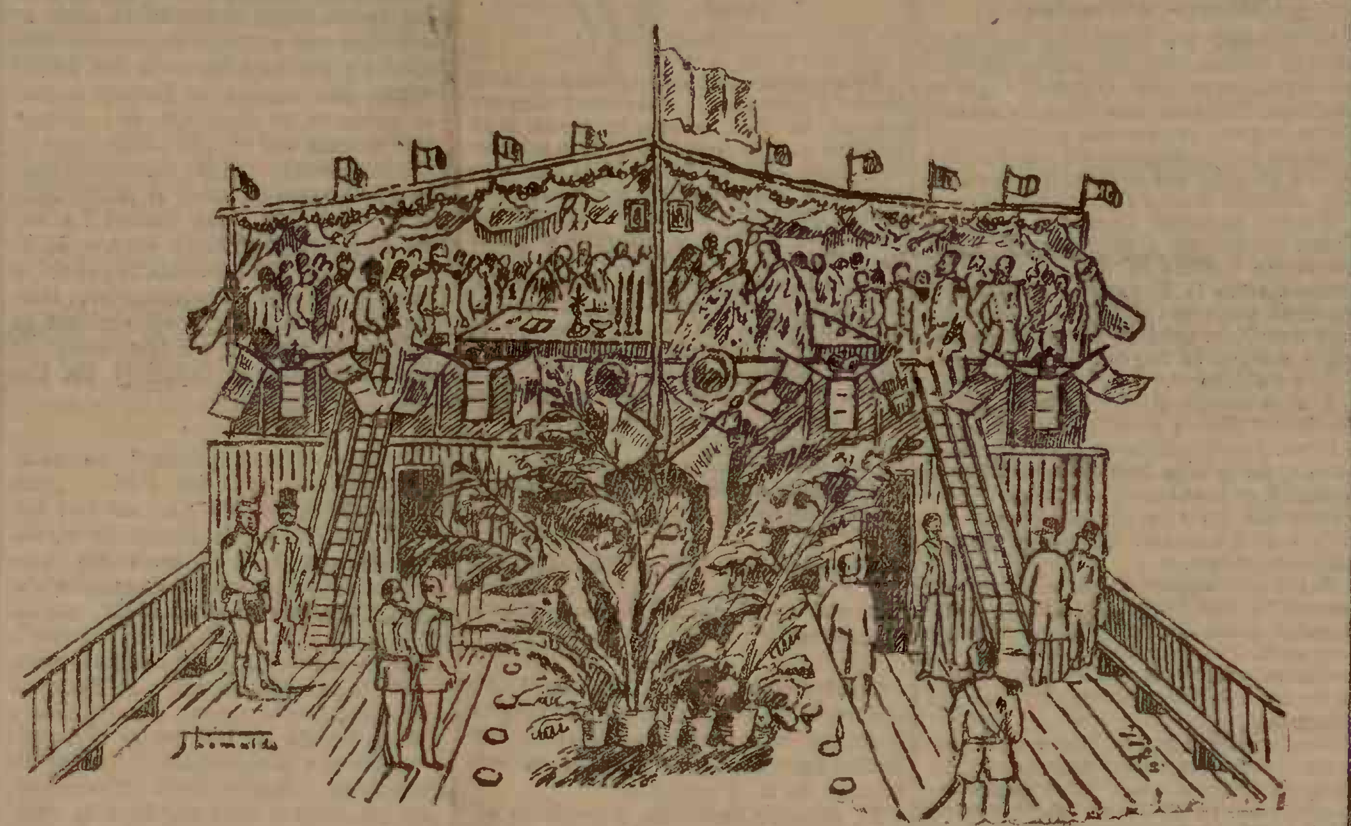
Și acela care ținea acest limbagiŭ e unul dintre ceĭ maĭ violențĭ adversarĭ aĭ d-luĭ Sturdza.

D. Scorțescu, prin „Evenimentul", a început deja să facă rezerve și „Dreptatea" d-luĭ Fleva le reproduce.

Și ministerul Stătescu va fi tot atît de slab ca și ministerul Sturdza.

Rep.

Inaugurarea linieĭ Brăila-Rotterdam

Vaporul „Bucureștĭ": Partea decorată, sub tendă, la pupa vaporuluĭ, pentru primirea miniștrilor și invitaților, și unde s'a celebrat și serviciul divin. Gravura—făcută după o schiță originală a d-luĭ prof. Thomaide—reprezintă momentul cînd se oficia serviciul.

Eljen a Kiraly!

— Trăĭască regele! — regele magnaților maghiarĭ, carĭ își rîd de suferințile naționalităților din Ungaria și răspund cu gloanțe și cu temnița la gemetele celor oprimațĭ.

Cu strigătul acesta de „Eljen a Kiraly", a terminat erĭ la Pesta cuvîntarea sa exaltată autocratul Wilhelm al II-lea al Germanieĭ!

Cu acelaș strigăt își va termina zilele viitoare regele Romînieĭ cuvîntarea pe care de asemenea va trebui s'o rostească la Pesta.

Șeful constituțional al statuluĭ romîn nu va putea fi maĭ puțin lingușitor în limbagiŭ ca stăpînul săŭ de la Berlin.

„Eljen a Kiraly" va striga dar la Buda-Pesta, suveranul vostru, Romînĭ aĭ Romînieĭ libere—și strigătul acesta va înăbuși toate gemetele fraților voștri din Transilvania și Ungaria!

Scump plătește această țară prezența trădătorilor în capul afacerilor eĭ!

Ad

Revolta din Indiĭ

— Un preot revoluționar —

In Nord-Estul Indieĭ bîntuĭe acum o mare revoluțiune ale căreĭa urmărĭ pot fi fatale Anglieĭ și poate chiar Europeĭ. Populațiunea revoltată se compune din maĭ multe triburĭ, la carĭ fanatizmul islamit n'a pierdut încă nimic din vigoarea sa de altă dată. Dăm acĭ tipul unuĭ preot musulman din partea locuhuĭ. Aceștĭ preoțĭ sînt într'acelaș timp și șefiĭ militarĭ carĭ aŭ o nemărginită putere asupra populațiuneĭ. Fanatismul lor fără seamă vorbește din fie-ce trăsură a fețeĭ lor. Tipul de maĭ sus dovedește aceasta.

Inst.

Darul de a tăcea

De ce d. Stătescu este omul zileĭ de ce toate privirile sînt ațintite asupră-ĭ? Nu este un om superior, n'a daĭ doveză de o înaltă capacitate politică; sînt alțiĭ în partidul liberal maĭ destoĭnicĭ ca d-sa și totușĭ toată lumea a pus speranța partiduluĭ în șubredul Eugeniŭ Stătescu.

Motivul e ușor de găsit. In lipsa de talent extraordinar, de calitate de om de stat, fostul ministru de justiție a știut să aĭbă o mare calitate: acesa de a tăcea.

Pînă acum nimenĭ nu știe în mod oficial ce voĭește și ce gîndește d. Stătescu. Aurelianiștiĭ cred că va fi cu dînșiĭ și l'aŭ și instalat în cașcavalul Bănceĭ industriale; *d.* **Sturdza** *socoate că îl poate atrage în favoarea guvernuluĭ săŭ maribund și crede că grație luĭ va scăpa de moarte și partidul liberal și șefiĭ săĭ.*

La toate propunerile, la toate declarațiunile, d. Stătescu însă tace. Ziarele îĭ pun în gură cutare saŭ cutare declarațiune, fie-care șoptește celor-l'alțĭ că, domnul Stătescu s'a pronunțat în cutare sens, ĭar a doua zi adversariĭ colportează știrea contrarie. Totușĭ sfinxul liberal rămîne tăcut, el în public nu spune nimic și dacă dejunează azĭ la Continental *cu d. Sturdza, mîine pleacă de viziteazå redacția* Drapelului, *ne uĭtind să dea și pe la* Liberalul, *pentru ca astfel echivocul să dureze și grație tăcereĭ d-sale să urmeze a avea o situațiune excepțională în partidul liberal.*

Intrebarea însă este aceasta: va putea d. Stătescu să păstreze veșnic tăcerea și în momentul cînd va fi silit să vorbească, oare nu va pieri tot farmecul și se va descoperi că zeul era din pămînt ordinar și nevrednic de osanalele ce i se aduc azĭ?

Apropiatul viitor ne va descoperi și această taĭnă.

Cos.

Wilhelm II la Budapesta

Vizita.— Ziarele unguereștĭ.— Ziarele germane.

Wilhelm II a vizitat capitala Ungarieĭ. Am arătat altă dată marea însemnătate politică a acesteĭ vizite și toasturile carĭ s'aŭ rostit alaltăerĭ la prînzul de gală din palatul regal din Buda, aŭ întărit și confirmat cele spuse de noĭ. Acum ne vom mărgini a reproduce aci articolele ziarelor germane și unguereștĭ privitoare la vizita luĭ Wilhelm II.

*

Oficioasa guvernuluĭ german *Norddeutsche Allgemeine Zeitung* scrie în rezumat următoarele:

O dorință vechie a poporuluĭ cavaleresc maghiar se împlinește prin vizita ce o face împăratul german capitaleĭ regatuluĭ Ungarieĭ. E un semn de bun augur faptul că primul monarch străin găzduit în palatul regal din Buda, este șeful acelui stat, care, mulțumită celuĭ maĭ mare bărbat de stat maghiar (Andrassy), a devenit un aliat nedespărțit al monarchieĭ austro-ungare. O lungă serie de anĭ pacinicĭ dovedește eficacitatea bine-făcătoare a tripliceĭ, care garantează că și în viitor sistemul politic al Europeĭ nu va fi zdruncinat în bazele sale prin războaĭe singeroase.

*

Oficiosul guvernuluĭ maghiar *Pester Lloyd* spune în rezumat următoarele:

Impăratul Wilhelm e primit la Buda-Pesta, cu toată sinceritatea de care e capabilă o inimă cinstită ungurească. Motorul care trebuĭe privit acum ca forța impulsivă a sufletuluĭ poporuluĭ, trebuĭe căutat în inima mulțimeĭ, plină de dragoste și recunoștință pentru nobilul rege, care cinstește pe credincioșiĭ săĭ maghiarĭ, primind pe înaltul săŭ amic și aliat în capitala Ungarieĭ și apropiindu'l ast-feĭ, ca să zicem așa, de toată națiunea ungară. Poporul maghiar a priceput de mult importanța tripleĭ alianțe și a apărat-o din răsputerĭ și pe cît cerea trebuința de orĭ-ce atacurĭ.

*

Nemzet scrie: „Națiunea maghiară, care a fost tot-d'a-una de acord cu politica internațională a poporuluĭ german, salută pe împăratul Germanieĭ în capitala eĭ, conștientă fiind că vede într'însul pe amicul credincios și pe aliatul sigur al mult iubituluĭ eĭ rege."

Iar *Magyar Ujsag* se exprimă în aceiașĭ termenĭ cînd scrie: „De cînd a luat împăratul Wilhelm conducerea destinelor Germanieĭ, vedem izbucnind de pe tronul săŭ patriotizmul. Prin cuvîntările sale răpitoare, în carĭ amintește mereŭ de marele trecut, el entuziasmează prezentul. Faptul că acest împărat e aliatul nostru și un amic al regeluĭ nostru, mărește numaĭ admirațiunea ce o avem pentru dînsul."

Gal.

SUB CERUL PATRIEI

Drame banale

In umbră, liniștite și cu un gemăt prelung și ostenit, apun, zi cu zi, existențe omenești, lăsînd în urmă — doar golurĭ libere pentru noĭ suferințĭ și mistere!

Nimic omenesc nu pare a lega zgomotosul furnicar, numit corp social, de lumea aceea spectrală, unde singură moartea, fluturînd doliul aripelor, maĭ amintește existența viețeĭ.

Zecĭ de anĭ zac îndurerate trupurĭ omeneștĭ sub indiferența unuĭ vecin; mințĭ ruinate, rătăcind în tragicul labirint al demențeĭ, își așteaptă resignate momentul de supremă izbăvire: dar pentru lumea aceasta a „dramelor banale" nu există de cît o linie centigrafiată pe raportul cotidian al comisariatelor.

O, învățațĭ, memorizațĭ bine, tinere generațiunĭ—e de mare importanță capitolul „Solidarităței sociale" din manualul vostru de morală...

*

Reporterĭ, avizĭ de amănunte senzaționale, aŭ ținut să servească acum cîte-va lunĭ nerviĭ tocițĭ aĭ onor P. T., cu istoria pasionantă a uneĭ prea nenorocite femeĭ.

Ast-fel numaĭ s'a putut ridica o clipă pînza neagră și deasă ce desparte „societatea" de creaturile acele extra-sociale și s'a putut reflecta un moment asupra odiosuluĭ indiferentism sub care îngropăm—fără figură de stil! — atîțĭa semenĭ aĭ noștri.

Șĭ'mĭ amintesc cum și această „banală dramă" a nenorociteĭ din str. Izraelită a fost întîmpinată de bună parte din presă: era așa de caustică ironia scriitorilor, carĭ zeflemiseaŭ pe moderna „Barbara-Ubrik": se vedea bine că domniĭ scriitorĭ prinziseră bine, își stimulaseră prețiosul dar de satiră—pe cîtă vreme mizerabila zmintită din str. Izraelită nu putea articula de cît vre-o cîte-va monosilabe...

*

Azĭ — pace țărîneĭ sărmaneĭ! Intre zidurile sinistre ale „Mărcuțeĭ", Zina Popescu a încercat erĭ senzația ultimuluĭ suspin; și public și poliție și filantropĭ pot fi liniștițĭ: n'o să se maĭ facă zgomot inutil în jurul banaleĭ drame.

Cît despre nefericita: poate între zidurile „Mărcuțeĭ", în tovărășia dementelor s'a bucurat de maĭ multe mîngîerĭ omeneștĭ de cît i-aŭ putut oferi „societatea": mila și duĭoșia nu maĭ sînt din lumea celor „cumințĭ"!......

Multe, nenumărate vor fi încă nenorocitele existențe, carĭ, în mijlocul splendorilor mirifice ale vremeĭ noastre, vor apune în umbră, liniștite, cu un gemăt prelung și ostenit

— stele ce cad, fără ca trecătorul uman să se întrebe: ce suflet să se fi strîns oare?

Em. D. Fagure.

Noul regulament al universităților noastre

Organizarea universităților. — Diplomele de doctor în filozofie. — Liberalizmul universităților germane.— Avantagiile. — Concursurile.

In sfîrșit, s'a publicat noul regulament al universităților noastre, saŭ maĭ bine zis al facultăților noastre de filozofie. Scopul acestuĭ regulament este: pregătirea maĭ bună a absolvenților vre-uneĭ facultățĭ, și introducerea diplomeĭ de doctor în litere și filozofie, care pînă acum — după cum se știe — nu se elibera în Romînia.

Nu e locul să discutăm acĭ eficacitatea eventuală și oportunitatea diferitelor dispozițiunĭ ce se ĭaŭ prin noua programă. In general vorbind, un lucru este și va rămînea necontestat: programa cea maĭ bună nu folosește nimic, cînd corpul profesoral e, saŭ insuficient, saŭ negligent, saŭ nu în deajuns de capabil, pe cînd o programă chiar maĭ răŭ alcătuită nu exercitează o așa de nefastă influență asupra cunoștințelor studenților, cîtă vreme corpul profesoral e bun.

*

In general vorbind însă, organizația universităților noastre lasă foarte mult de dorit. Orĭ cine a avut ocaziunea să urmeze la vre-una din facultățile noastre, a avut prilej să se convingă de aceasta.

Afară de facultățile de medicină, în carĭ se țin cursurile cu destulă regularitate, în toate cele-l'alte facultățĭ profesoriĭ sînt de o condamnabilă negligență. Nu contestăm că nu sînt și nobile excepțiunĭ; dar în majoritatea cazurilor lucrul e așa cum îl susținem noĭ.

Profesoriĭ de la facultatea de drept sînt în mare parte și advocațĭ activĭ, saŭ oamenĭ politicĭ, ceĭ de la filozofie și litere, și chiar și de la științele-naturale, saŭ maĭ aŭ cîte două, treĭ catedre, saŭ fac politică, — așa că numaĭ arare orĭ își pot ținea regulat cursurile, ceea ce bine înțeles nu este în avantagiul studenților.

In timpul din urmă d. Radu, profesor de economie politică la universitatea din Iașĭ, a fost silit să demisioneze din funcțiunile de deputat și primar, numaĭ fiind-că nu putea să'șĭ ție regulat cursurile.... Și cîțĭ profesorĭ sînt în cazul d-luĭ Radu?

*

E incontestabil că punctul acesta, al regularitățeĭ saŭ neregularitățeĭ cu care se țin cursurile, ar trebui reglementat în primul rînd. Adesea orĭ profesorul nu are nicĭ vremea să înceapă cursul ce este dator să'l ție, așa de puțin se arată pe la universitate. In asemenea condițiunĭ, e numaĭ natural ca studențiĭ în mare parte să nu se entuziasmeze pentru știință, e natural ca anual să avem o serie întreagă de teze, dintre carĭ nicĭ una măcar nu se distinge, să nu zicem prin vederĭ și ideĭ nouĭ, ci măcar printr'o așa expunere în cît să se poată deduce că autorul s'a ocupat serios de subiectul ce tratează. Și acesta e al doilea punct care trebuĭe neapărat reglementat pentru ca universitățile noastre să producă oamenĭ de știință capabilĭ și de o reală valoare.

*

Un alt inconvenient al organizațiuneĭ universităților noastre provin din faptul, că ea s'a făcut numaĭ în vederea trebuințeĭ de a se scoate în fie-ce an un număr oare-care de profesorĭ secundarĭ. De aci, o totală lipsă de specializare și o ignorare totală a aplicațiunilor practice ale științeĭ.

Luațĭ facultatea noastră de științe și cercetațĭ cîțĭ dintre absolvențiĭ carĭ aŭ studiat fizica și chimia, intrațĭ în lupta pentru traĭ, s'aŭ maĭ ocupat de lucrărĭ din ramura fiziceĭ saŭ a chimieĭ? Cercetațĭ în toată țara noastră și vedețĭ cîte laboratoriĭ particulare de fizică și de chimie avem? Lucrul acesta e maĭ mult de cît caracteristic, el trebuĭe să ne puĭe neapărat pe gîndurĭ.

E drept, din universitate nu se pot scoate specialiștĭ, cĭ se pot prepara tineriĭ numaĭ pentru ca să se dea maĭ tîrziŭ cu succes studiuluĭ uneĭ specialitățĭ, dar oare faptul că, dintre absolvențiĭ noștri universitarĭ, așa de extraordinar de puținĭ maĭ continuă a face studiĭ speciale, nu dovedește că regulamentul facultăților nu îndeplinește nicĭ cerințele la carĭ te poțĭ aștepta, nu este de folos nicĭ pentru student, nicĭ pentru profesor?

*

Dacă organizația actuală a universităților a fost poate trebuincioasă în cîte-va deceniĭ din urmă, astăzĭ ea este chiar primejdioasă. Și noul regulament al facultățeĭ de filozofie și litere nu aduce o schimbare în esențialul organizațieĭ aceșteĭ facultățĭ....

La o reformă a regulamentuluĭ universităților noastre, ar trebuĭ să se țină în samă și organizația universităților germane, austriace și elvețiene, orga-

nizaţiî care în decursul anilor a dovedit că este folositoare şi potrivită...

Numaî în organizaţia liberală a universităţilor germane a putut să se dovedească acel spirit de independenţă ştiinţifică, mulţumită căruia am avut un Kant şi un Hegel, un Schopenhauer şi un Stirner, un Mommsen şi un Treitschke, un Rodbertus şi un Marx...

*

In primul an al studiilor sale, tînărul german e nehotărît. El nu ştie încă în mod clar care ştiinţă îî place maî mult, pentru care are maî multe calităţi prielnicioase. Organizaţia liberală a universităţilor germane îî permite să asculte diferite cursurî, să participe la lucrările practice din diferitele ramurî ale cunoştinţelor omeneştî, şi în această dibuială după ce'î maî plăcut şi maî interesant, se formează convingerea, se deşteaptă dragostea pentru cutare ştiinţă saŭ chiar pentru cutare specialitate a eî.

Studentul fiind liber şi nesilit să se supuie anual unuî examen, urmînd cursurile şi cetind cît-va timp într'o anumită direcţie, ajunge la urma urmelor să se poată prezenta la examen cu cunoştinţî maî profunde şi cu o lucrare maî originală şi maî de valoare ca teză.

*

In această direcţie credem că trebuie să se organizeze universităţile noastre. Specialiştiî vor judeca întru cît s'ar putea combina organizarea liberală a universităţilor germane, cu aceea restrînsă încetăţenită deja la noi.

Strat.

IMPRESIUNI şi PALAVRE

(Din coresp. luî Chiţibuş cu cititoarele sale)

Portretul Celesteî.

Statură potrivită, corp mlădios.

La faţă: drăguţă, mignonă, cu ochiî marî, seninî, culoarea aluneî, vecînic pe jumătate ascunşî de şuviţe nebunatice, gură mică.

Mişcărî repezî, copilăroase, rîs argintiŭ; foarte schimbătoare, acî o vezî sărind într'un picior, ţinîndu-şî rochia de amîndouă părţile şi imitînd vre-o actriţă (le imită de minune), acî serioasă şi gînditoare, acî vîrîtă într'un colţ cu o carte pe genunchî, şi de o chemî nicî nu te aude, pare-că e dusă pe altă lume.

Foarte leneşă, adevărată orientală; distrată peste măsură (îţî seamănă... bucură-te şi te înveseleşte) e vezî de o dată zăpăcită în mijlocul odăeî, întrebîndu-se: „la ce am venit?“, saŭ răscolind prin vre-un sertar şi izbucnind în rîs copilăros: „ce dracu caut?“

Incepe multe şi nimic nu isprăveşte. I-a dat biata natură cu amîndouă mîinile, dar, cum spuseî, leneşă, nu se ţine de nicî una.

Cîntă la piano, dar cînd e vorba de exersat, întîiŭ plînge de necaz. Cîntă din gură şi flueră aşa dulce... aşa dulce, îţî dă fiorî. Dansatoare admirabilă, are atîtea graţiî, atîta farmec în mersul molatec al valsuluî, că pare-că de abia atinge pămîntul.

Adoară luna, stele, florî... de alt-fel o vezî şi tu din scris.

Aşa de mult îî plac basmele în cît vorbind mereŭ: „Ce ar fi să zburăm pe caî albî cu aripî, să trecem puntea de aur peste rîul de argint, etc. etc.“ ajunge să creadă pe jumătate.

Să ïasă în lume e un supliciŭ pentru ea, şi tot ce o tortureazâ prin saloane, e, că trebuie să vorbească pe poruncealâ. N'o înduplecî să cînte cînd nu o avea gust, s'o omorî.

Şi acum să te rog ceva: să-mî răspunzî şi mie: îţî place *Celesta* după această descriere? am silit să-ţî daŭ asemănarea cît de adevărată; da bagă de seamă, nu mă spune, că's topită şi vezî nu te apuca să publicî ce'ţî scriseî, că m'am dus pe copcă.

Irinel.

Litere-Arte-Ştiinţe

La Berlin s'a dat pentru prima dată o nouă piesă a luî Max Halbe, autorul cunoscuteî drame „Jugend“ (tinereţe). Noua piesă poartă titlul „Muttererde“ (pămînt matern) şi a avut un succes foarte mare la prima reprezentaţie.

*

Poetul polon Cornel, cavaler de Ujejski, a încetat din viaţă pe moşia fiiuluî săŭ Pawlow din Galiţia. Ujejski, cunoscut prin poeziile sale naţionaliste, a fost multă vreme membru al Reichsrathuluî austriac. Pe atuncî el a eşit cu tovarăşiî săî liberalî Hausner, Skrzynski şi contele Goluchowski, actualul cancelar al imperiuluî austro-ungar, din Reichsrath.

*

La Viena s'a deschis în ziua de 8 Septembrie conferinţa internaţională a societăţeî „crucea roşie“. Conferinţa a fost deschisă de archiducele Ludovig Victor, ca locţiitor al împăratuluî Frantz Josef. Aŭ azistat la şedinţa de deschidere: primul ministru Badeni, ministrul cultelor, primarul Vieneî, rectorul universităţeî, etc., etc. Toate ţările sînt reprezentate. Romînia prin d. dr. Vercescu. Seara s'a dat la operă o reprezentaţie de gală, jucîndu-se „Mireasa vîndută“ a luî Smetana.

CRONICA

Mirele misterios

In Colonia s'a întîmplat un lucru, care, în vremea noastră, nu se maî numără printre rarităţî. O fată a fugit cu un băiat. Femeea, sora unor fabricanţî foarte bogaţî, vroia să se mărite numaî după un prinţ. Agenţiî de căsătoriî îî făcură pe plac şi-ï aduseră pe archiducele austriac Franz Ferdinand.

Ziarele germane anunţară ştirea că Franz Ferdinand a fugit cu o fată burgheză din Colonia în Anglia. Dar archiducele era la Budapesta şi azista la primirea împăratuluî Wilhelm II? Nu face nemic, agenţiî de căsătoriî perzistaŭ a susţine că fugitul la Londra este Franz Ferdinand.

Atuncî ziarele şi birourile de corespondenţă oficiale şi oficioase începură a lucra. Dezminţirile curgeaŭ din toate părţile, ïar poliţia începu cercetările şi constată, că presupusul archiduce Franz Ferdinand nu e de cît un simplu escroc, care a speculat cinstea şi averea nenorociteî fete.

Dar fraţiî aceştia, de altminterlea oamenî în toată firea, perzistă în a susţinea că acela care a fugit cu sora lor este archiducele Franz Ferdinand. Eî susţin că aŭ dovezî pentru aceasta, dar că în condiţiunile actuale nu le pot prezenta.

Cazul e de tot curios. Escrocul în cestiune, un individ destul de cunoscut poliţieî germane, a ştiut să se insinueze aşa de bine, în cît fraţiî feteî perzistă în a'l susţinea ca pe archiducele Franţ Ferdinand, chiar şi după ce li s'aŭ dat cele maî pipăite dovezî că acesta e actualmente la Buda-Pesta, că e cu totul alt-fel la faţă de cît cumnatul lor şi că nicî prin gînd nu 'ï-a trecut prinţuluî austriac să vie la Colonia.

Toată familia a înebunit...

Inter.

Din Huşî

(Corespondenţă partic. a „Adevĕruluî“)

Scandalurile de la administraţia financiară

Zilele aceste d. I. Gheorghiu, administrator financiar, a provocat un scandal care a indignat foarte mult pe lumea din Huşî. Iată lucrurile aşa cum s'aŭ petrecut:

Saptămîna trecută d. administrator financiar primeşte de la perceptorul din Drînceni o telegramă prin care i se face cunoscut că d. Renner, un arendaş, a ridicat şi expediat o parte din grîul pe care-l avea sub secvestru. Grîul d-luî Renner, în valoare de cîte-va miî de leî, era secvestrat pentru că d-sa datoreşte statuluî 500 de leî.

D. administrator deschide telegrama şi'n urmă o trimite d-luî I. Corivan şef de secţie, ca să lucreze în consecinţă. Acesta avizează imediat poliţia ca să oprească carele cu grîŭ ale d-luî Renner, carî trebuïaŭ să sosească în oraş; într'un cuvînt, îşî face datoria.

Ce se întîmplă însă? D. I. Gheorghiu, întorcîndu-se peste cîte-va ceasurî la casierie, începe să insulte pe d. Corivan, imputîndu-ï că lucrarea relativă la secvestrul Renner era rea. La toate aceste insulte însă, d. Corivan a păstrat o tăcere demnă, zicînd numaî că, dacă d. administrator vede că a lucrat răŭ, atuncî să ceară anchetă. Şi, în adevăr, administratorul, tot furios, cere telegrafic anchetă.

*

Două zile maî tîrziŭ, directorul ministeruluî de finanţe soseşte în Huşî cu însărcinarea să ancheteze faptele. Prezintîndu-se la casierie însă, d-sa este bruscat de d. Gheorghiu.

D. director răspunde la purtarea administratoruluî cum se cuvine, apoî începe ancheta şi constată că actele d-luî Corivan sînt în bună regulă. După aceasta pleacă.

Dar abïa plecat directorul ministeruluî de finanţe şi d. administrator începe să insulte pe un alt şef de secţie, pe d. Niculcea, strigînd la d-sa că de ce n'a depus contra d-luî Corivan.

— Am să-ţî taï nasul, căcî te-aî făcut şi d-ta obraznic, striga furios administratorul, aruncînd în acelaş timp alte multe graţiozităţî la adresa d-luî Niculcea.

Ba avu chïar îndrăzneala ca, după ancheta, care a fost în defavoarea d-sale, să se maî laude că va face ca sub-şefiî să fie daţî afară saŭ permutaţî.

Nouă însă ne place a crede că d. Cantacuzino, cu toată protecţia ce acordă acestuî funcţionar model, îî va da o bună lecţie satisfăcînd cu modul acesta atît opinia publică din Huşî, cît şi pe funcţionariî insultaţî.

Cor.

Un bucureştean pe zi

Delavrancea

Delavrancea pe romîneşte însemnează Barbu Ştefănescu; e artistul care s'a apucat să facă poezie în proză şi în politică ca şi în ziaristică să facă tot poezie, lucru care l'a făcut ca şi acum, pe timpurile mănoase ale guvernantalizmuluî, să umble cu un macferlan dubios, cu o pălărie heteroclită şi ghete de bohem.

Băiat bun şi serviabil, a fost hamalul colectiviştilor pe timpul epoziţiuneî şi a dat ocaziune luî Alex. Lahovary în parlament să pronunţe diatriba sa celebră a *picilor carî nu roşesc.*

Acum Barbu este în două luntre: înscris în grupul aurelianiştilor, e avocat la Creditul funciar rural unde director este Dimitrie Sturdza.

Umblă pe bicicletă în tovărăşia poetuluî Vlahuţă.

Per.

PLINGERI

Locuitoriî din comuna Băneasa, judeţul Vlaşca, ne adresează o lungă scrisoare prin care ni se plîng contra purtăreî preotuluî de acolo, Nedelea I. Popescu, zis şi Deţa. Acest preot, ne spun locuitoriî, se ţine numaî de zîzaniî, aşa că, din pricina luî, nu există doî oamenî în acea comună carî să nu se urască şi să se persecute reciproc.— Avis celor în drept.

*

Maî mulţî învăţătorî ni se plîng că revizorul şcolar de Putna, după ce comite fel de fel de cabazlîcurî şi este dat publicităţeî, face o întîmpinare în numele lor şi, silindu'î să iscălească cu toţiî, o înaintează ziaruluî, prin care a fost dat în vileag, ca din partea lor. — Acest sistem de a se spăla de păcate al revizoruluî şcolar de Putna este cît se poate de detestabil şi atragem atenţia ministruluî de instrucţie asupra luî.

*

D. Iacob Carl, din comuna Cogealac, plasa Babadag, judeţul Tulcea, ni se plînge că perceptorul şi cu ajutorul de primar al acesteî comune aŭ venit în lipsa d-sale de acasă şi ï-aŭ luat caiî. Din această pricină bietul om nu maî are cu ce munci pentru ca să poată plăti o mică datorie către stat, ba este ameninţat să piardă pînă şi bordeiul în care locuieşte, bordeiŭ deja scos în vînzare de către aceiaşî indivizî. — Autorităţile superioare tulcene aŭ cuvîntul.

DIN STREINATATE

Austro-Ungaria

Ziarul „Neue Freie Presse“ anunţă din Budapesta că în ziua sosireî luî Wilhelm II, socialiştiî aŭ ţinut un meeting pentru votul universal la care aŭ participat vre-o 20000 de oamenî. Cortegiul s'a pus în mişcare la ora 3 după amiază. Din distanţă în distanţă se purtaŭ pancarte cu inscripţiî ca: „Poporuluî dreptul săŭ!“, „Trăiască votul universal şi secret!“, „Nu cerşim, cerem!“ etc. In cortegiŭ se aflaŭ şi multe delegaţiunî ţărăneştî. Două ceasurî ï-a trebuit giganticuluî cortegiŭ pentru ca să se desfăşure. Şefiî partiduluî socialist vienez şi polonez: Pernerstorfer, Daszynski şi d-rul Adler, carî veniseră să participe la meeting, aŭ fost opriţî de guvernul maghïar şi expulzaţî din Ungaria.

Franţa

Se scrie ziaruluî „Times“ de către corespondentul săŭ din Paris: „Sînt tocmaî 25 de anî, de cînd ceî treî împăraţî s'aŭ întîlnit la Berlin. Ţarul, căruïa Wilhelm I îî depeşase din Versailles: „După Dumnezeŭ, maïestăţeî voastre datoresc victoria mea“, nu întîrziă să-şî dea sama că o Germanie mare va fi genantă pentru o Rusie mare. Intr'o zi pe cînd mă aflam cu Thiers la Trouville, acesta scoase din buzunar o cheiţă, descuiă un mic sertar şi scoase o scrisoare a ambasadoruluî francez din Petersburg, căruïa ţarul îî spusese: „Repetă d-luî Thiers că, dacă la Berlin se va complota ceva contra Franţeî, eŭ nu voî participa.“

„Această comunicaţie—sfîrşeşte coresp. în cestiune—publicată la vreme în ziarul „Times“, poate servi ca o dovadă că alianţa franco-rusă datează de un sfert de veac.“

Italia

„Agenţia Romînă“ ne-a anunţat că în Italia a avut loc o nouă remaniare ministerială. Di Rudini l-a pus pe ministrul cultelor Gianturco în locul ministruluî de justiţie, ïar pe ministrul fără portofoliŭ Codronchi l-a put ministru de culte. Procedarea ministruluî—preşedinte n'a făcut bună impresie în Italia. Codronchi nu s'a ocupat nicî odată de instrucţiunea publică, şi astăzî e prea bătrîn pentru ca să înceapă a se ocupa. De altmintrelea Codronchi a fost şi comisar extraordinar şi plenipotenţiar în Sicilia, în care calitate n'a făcut nicî o treabă bună.

Se înţelege de ce în asemenea condiţiunî Italieniî sînt nemulţumiţî.

Rusia

Una dintre măsurile barbare pe carî le luase ţarul Alexandru III era şi aceea că eleviî de orî ce rit ar fi fost, trebuïaŭ să participe la serviciul divin ortodox. Ţarul Nicolai II a dat acum însă următorul ordin: 1. Se suspendă dispoziţiunea după care toţî eleviî neortodocşî eraŭ siliţî să participe la serviciul divin ortodox; 2. Rugăciunea ce se ţine la deschiderea lecţiunilor, se va ţine de acum înainte pe riturî. Acest ordin tolerant nu va întîrzia să facă o bună impresie în toate cercurile populaţiuneî şi maî ales printre Polonî, carî eraŭ ceî maî loviţî de dispoziţia barbară a luî Alexandru III.

Dal.

FEL DE FEL

Traiul în închisorile din Michigan.— Deţinuţiî din statul Michigan pot să'şî spună că sînt privilegiaţî. In celulele lor sînt autorizaţî să crească păsărî, ceea ce'î distrează cu deosebire în singurătatea în care trăesc. Şi de o asemenea distracţie avu parte şi unul din actualiî membri în Parlament aî partiduluî irlandez. Acesta povesteşte că, stînd maî multe lunî în închisoare, i s'a oferit o merlă, crescută de codeţinuţiî săî, ca să'î ţie de urît. Partea tristă însă din povestirea luî Davitt — acesta este numele membruluî în chestie — e acolo unde spune că în cele din urmă merla, răzbită de dragostea de libertate, s'a dus pentru a nu se maî întoarce.

*

Un incident amuzant. — Cu ocazia viziteî regeluî Siamuluî la biblioteca naţională din Paris s'a întîmplat un incident cît se poate de nostim. Savanţiî carî însoţeaŭ pe rege, după ce dădura acestuïa explicaţiî asupra multor lucrurî cuprinse în bibliotecă, îî arătară şi un document care se afla într'una din vitrine şi se păstra cu religiozitatea ce se are pentru lucrurile ce nu se înţeleg; în acelaş timp, eî îl rugară să'l şi descifreze. Regele, politicos şi bine-voitor, îl ïa în mînî. Ce era acel document? Nicî maî mult, nicî maî puţin de cît un contract de asigurare fără nicî o valoare ştiinţifică saŭ istorică. Dar, cum documentul era de provenienţă siamează, iluştriî savanţî nu puteaŭ şti pînă acî ce conţine şi de aceea îl puseseră de o parte, printre bogatele colecţiî ale biblioteceî naţionale, aşteptînd ca întîmplarea să dezlege această enigmă. Şi acest „faïmos“ contract, despre care s'a rîs mult cînd s'a aflat ce coprindea, era să fie transmis generaţiunilor viitoare ca cine ştie ce piesă de valoare!

*

Lucrurî din antichitate.— De curînd s'a găsit în Bulgaria, nu departe de Vidin, o diplomă militară de pe vremea domnieî luî Domiţian. Această diplomă permite să se cunoască compoziţia armateî din Moesia superioară la acea epocă. Pe de altă parte, ea oferă o particularitate foarte curioasă prin faptul că datorează din ziua a şasea înainte de calendele domiţiene, adică din Octombrie, împăratul Domiţian dînd pentru cît-va timp numele săŭ acesteî lunî.— Asemenea s'a descoperit la Madaba, o biserică superbă care coprinde o criptă pavată cu mozaicurî admirabile şi o bazilică superioară. După inscripţiile greceştî din lăuntrul bisericeî, cripta a fost zidită de Sergios în 490, ïar bazilica de Leontios. Se crede ca ridicarea acesteî bisericî ar corăspunde cu epoca renaştereî artistice a domnieî luî Iustinian.

De la mînăstirea Neamţu

(Corespondenţă partic. a „Adevĕruluî“)

Hoţiî călugăreştî

Am arătat la timp prin „Adevĕrul“ că cele maî neruşinate hoţiî se comit la m-rea Neamţu şi, cu toate acestea, nicî pînă astăzî nu s'a orînduit vre-o anchetă, de şi „Drapelul“ s'a grăbit să ne comunice că ministrul de culte a şi numit persoanele carî să ancheteze serios faptele călugărilor de la acea mînăstire.

Şi lucrul acesta se poate uşor explica prin faptul, că economul aceleî mînăstirî a economisit aşa de bine avutul sfîntuluî locaş, în cît acuma poate să pue frîŭ orî-căruïa ar îndrăzni să vie să-l controleze.

*

Se fură la m-rea Neamţu şi se fură al draculuî. Şi lucrul acesta se ştie la ministerul cultelor şi, totuşî, nu se ïa nicî o măsură ca hoţul să fie pedepsit— dacă se va dovedi că există.

De maî multe zecî de anî nimenî n'a controlat averea mînăstireî, care se urcă la un venit de peste 50,000 leî anual. Şi e neadmisibil să nu se fure. Pentru ce dar popa Daniel nu cere şi stăruie ca ministrul să-l ancheteze, cînd toată presa îl acuză de hoţie şi dacă el se crede nevinovat?

*

Se vede dar cît de colo că la m-rea Neamţu se fură cu neruşinare, căcî astăzî acea mînăstire ar trebui să aibă, după atîţia anî, o avere frumoasă, dacă venitul nu s'ar fi strecurat în buzunarele căîngăreştî ale cuceruicilor popî.

Cerem dar din noŭ anchetă pentru ca lumină să se facă şi ceî vinovaţî să fie trimeşî la locul unde merită. De asemenea cerem ca din acea anchetă să nu facă parte nicî un funcţionar din direcţia cultelor, care ar avea relaţiî cu popa Daniel.

Noî propunem ca să se numească oamenî carî să cerceteze cu imparţialitate hoţiile de la m-rea Neamţu, hoţiî care durează de maî bine de un sfert de secol, graţie slăbiciuneî saŭ releî voinţî a guvernelor noastre. Presa şi-a făcut datoria, facă'şi-o decî şi guvernul.

Coresp.

CHARLES MONSELET

Clopoţelul

Vă daŭ acî una din cele maî frumoase povestirî din secolul al XVI-lea. Nu e vorba de „Thermidora“ şi „Sultanul Mirapouf“.— Şi fără a face vre-o introducţie intru d'a dreptul în materie.

Sînt şeapte ore spre seară, aceea ce se chïamă între cîine şi lup. Abatele, militarul şi generalul-arendaş sînt întrunîţî la o actriţă de la operă într'o mică căsuţă de mahala.

Unuî din eî scoase din buzunar un delicat şi mic volum şi abatele se oferi a face lectura; propunerea fu primită.

Să vedem ce se citea.

Daţi-mî voïe să vă prezint pe prinţul Aloés, cel maî frumos şi cel maî perfect din prinţî, şi în acelaşî timp cel maî nenorocit. Dar nenorocirea luî nu seamănă de loc cu o nenorocire obişnuită, după cum poate vă închipuiţî. In zadar ursitoarele adunate în jurul leagănuluî săŭ îl dotară cu miî de avantaje. Una din ele, maî afurisită şi care venise cea din urmă la întîlnire, — eterna ursitoare şi poate cea maî păcătoasă între cele-l'alte, — neutraliză cea maî mare parte din acele darurî strălucite. Cu o lovitură de baghetă, ea atîrnă un clopoţel de nasul miculuî prinţ Aloés, un adevărat clopoţel monstruos şi sonor.

Işî poate cine-va uşor închipui dezolarea familieî domnitoare. Ce figură putea să facă în lume un moştenitor al tronuluî aşa de dizgraţiat? Putea el să guverneze un popor c'un clopoţel la nas? Evident că nu.

Doctoriî regatuluî, chemaţî în grabă, se pronunţară contra vre-uneî operaţiunî care putea pune viaţa prinţuluî Aloés în pericol.

In aceste circumstanţe, regina îşî aduse aminte de un Geniŭ, pentru care cronica spune că ea ar fi avut odinioară o duzină de slăbiciunî şi tandreţe. Se hotărî să'l consulte.

— Vaî? scumpă Doamnă, îî zise Geniul, puterea mea este inferioară aceleïa a uneî ursitoare; nu pot desface aceea ce a făcut ea. Tot ce pot face...

— Vorbeşte! Ah! vorbeşte, Raoul! zise regina.

— Este de a desface clopoţelul şi a'l aşeza în altă parte a corpuluî maî puţin văzută.

— ?.

— Da, majestate.

— Dar, să nu maî pïerdem timpul! strigă regina cu recunoştinţă; aceasta va scăpa cel puţin onoarea dinastieî noastre.

Unde aşezase oare Geniul clopoţelul?

Cu răbdare vom vedea peste puţin timp.

*

In adevăr, educaţiunea prinţuluî Aloés fu o adevărată educaţie princiară. Insă i se ascundeaŭ lucrurile cele maî importante din viaţă. Se evita cu deosebire de a'l face să frecventeze băile publice. In acest mod Aloés se credea în totul ca ceï-l'alţî oamenî.

FOIŢA ZIARULUI ADEVĔRUL 113

JULES MARY

VALSUL BARBAŢILOR

Partea a patra

TRĂZNETUL

IV

— Pe lîngă d-voastră? tăcu Thomeret ca muşcat de şarpe.

— La dispoziţia mea, dacă preferaţî.

— Mă arestaţî?

— Da.

— Fără probe... şi fără nicî un indiciŭ chïar... Vă gîndiţî la gravitatea uneî asemenea măsurî, d-le... Mă pïerdeţî... mă dezonoraţî...

— M'am gîndit la toate consecinţele acesteî măsurî, d-le, şi vă arestez, căcî voî avea nevoie să vă ïaŭ interogatoriul din noŭ.

— De asta nu'î trebuinţă, mă voî prezenta la orî-ce rechiziţie.

— Nu, aşa'î maî sigur.

Judecătorul sună.

Doî jandarmî intrară.

— Conduceţî pe acest om la închisoare.

— Lăsaţi-mă cel puţin să previn pe nevastă-mea.

— O puteţî. Iată tot ce vă trebuie. Faceţi-vă scrisoarea.

Thomeret scrise repede cîte-va cuvinte.

Apoî întinse scrisoarea deschisă judecătoruluî.

— Va fi expediată îndată. Puteţî fi sigur de asta.

Thomeret urmă, perdut şi fără a zice vre-un cuvînt, pe jandarmî.

El se simţea rostogolindu-se într'un abiz; întindea braţele înainte; voia să nu se lase, dar nu găsea nicî un ajutor.

Cîte o dată, memorizîndu-şî tot ce spusese, gîndea:

— Judecătorul poate să fi avut bănuielî. Cît despre probe, absolut de loc. In cîte mi-a spus, nu există o singură probă contra mea. Decî nu'î pïerdută orî-ce speranţă...

Două zile se strecurară, apoî treî fără ca Thomeret se reapară înaintea judecătoruluî de instrucţiune.

Tocmaî în dimineaţa zileî a patra, după arestarea sa, veniseră să'l caute şi să'l reconducă la parchet.

Faţa judecătoruluî era din ce în ce maî de nepătruns.

— Thomeret zise magistratul, te-am ţinut în închisoare cu scop de avea timp să verific la Paris, pe la diferitele adrese ce mi-aţî dat răspunsurile pe carî mi le-aţî făcut în primul d-voastră interogatoriŭ.

— De asta sînt încîntat, d-le, zise Thomeret. De sigur v'aţî convins că nu v'am minţit.

— Vom vedea îndată împreună.

Judecătorul răsfoi dosarul.

— Este foarte adevărat că aţî văzut la treî ore pe d. Urbain Girond în ziua sosireî d-voastră la Paris... De asemenea este exact că d. Lestivois, din strada Vangirard, se află în voiagiŭ; tot aşa şi cu d. James Durby şi fraţiî Leriche, cu carî aţî vorbit prin telefon... De alt fel eŭ însumî nu m'am îndoit de asta — dar nu întrebuinţarea timpuluî de după amiazî am voit s'o aflu, ci aceea a dimineţeî. Pentru cea din urmă oră decî v'o cer, Thomeret. Ce, asta vi'î aşa de imposibil să mi-o comunicaţî?

— D-le, v'am spus că m'am plimbat prin Paris şi Champs-Elisées; acuma, se poate ca să mă fi întîlnit cu vre-un prieten, dar să nu'l fi observat din cauza agitaţeî în care mă aflam...

— Am luat informaţiî la restaurantul halelor.

— La Guibert?

— Da.

Thomeret începu să tremure puţin.

— Ce ï-o fi răspuns la Guibert?

El se grăbi să explice;

— E-o nenorocire că nu sînt un client regulat... E pentru a doua oară în viaţa mea cînd intru acolo... De altminterî, la Guibert se află multă lume la această oră...

— In noaptea aceea fără îndoïală, sala era plină?

— Da. Mi-a trebuit mult timp pînă să găsesc un loc.

— O cred, zise judecătorul cu ironie. Şi cred cu atît maî mult că v'aţî găsit greŭ un loc cu cît de-o lună încoace restaurantul în chestie nu maî există!!

Thomeret părea zdrobit.

El rămase un moment ca nebun.

Işî vedea sub picioare prăpastia din ce în ce maî adîncă.

Sudorî recî începură să'l treacă.

Judecătorul părea că nu vede.

Şi chiar nicî nu'l observa. El răsfoia dosarul căutînd, încă vre-un detaliŭ.

S'ar fi zis că convingerea îî era făcută.

— Ce-aveţî de răspuns?

Thomeret se forţă să vorbească. Iî era însă imposibil.

Se mulţumi doar să rîdă.

— Ce vă aţîţă ilaritatea? zise judecătorul liniştit.

— D-le judecător... nu găsiţî că asta'î al draculuî?

— Dacă găsiţî că'î aşa, eŭ nu vă cer maî mult!

— M'am înşelat, pe legea mea, indicîndu-vă restaurantul Guibert.

— Ah! v'aţî înşelat? Ce fel?

— Ce fel! D-zeul meŭ, astaiî foarte simplu....

— Şi Thomeret îşî şterse fruntea de sudoare.

— De fel că nu la Guibert am fost...

— Atuncî pentru ce aţî pretins...

— V'am spus că la Guibert nu m'am dus de cît de două orî în viaţa mea... Am crezut că intru la el... Am intrat la un altul... şi iată totul...

— Se poate, se poate! zise judecătorul.

— E foarte simplu, nu'î aşa?

— Foarte simplu.

Şi cu tonul cu care vorbea s'ar fi zis că în adevăr magistratul admitea voluntar acest subterfugiŭ şi'î da credinţa.

Acestuî incident îî urmă un moment de tăcere.

— Rezum răspunsurile d-voastră, zise judecătorul. V'aţî justificat de timpul de după amiazî şi în adevăr, în vremea asta vă găsïaţî la Paris, asta'î afară de orî-ce îndoială. Din nenorocire nu mi-aţî spus nimic despre ce-aţî făcut de dimineaţă şi pînă la două ore după prînz aicî e un absolut mister... Eî bine! vă voî ajuta să vă amintiţî căcî e evident că memoria vă serveşte răŭ...

Thomeret îşî pregăti urechia.

De alt-fel era încă aşa de turburat că nu auzea cuvintele judecătoruluî de cît ca de departe, saŭ ca şi cum ar fi venit după un zid.

— Aţî confundat orele trenurilor, Thomeret... In loc ca să sosiţî la Paris la 4 şi 41 dimineaţa, n'aţî sosit de cît cu trenul de 1 şi 20 după amiazî...

— Imposibil, d-le, pentru-că am părăsit Monthermé la 9 şi 57. M'aŭ văzut. Am martori de data asta.

— Ce aţî făcut în timpul acesteî nopţî? Vom şti în dată fără îndoială, zise judecătorul fără să maî discute cu el asupra acestuî punct. Trebuie să fi petrecut noaptea la Charleville. Şi dimineaţa aţî luat trenul de 8 şi 20 pentru Paris. Acest tren v'a lăsat la gara de Est la 1 şi 20... Nu negaţî!

— Din contra, neg şi din toate puterile.

— Ce aţî făcut în timpul acesteî nopţeî spuse judecătorul necăjit. Ştiŭ, aţî avut grija, la gara din Monthermé, să faceţî ca toată lumea să observe plecarea d-voastră. Aţî distribuit chïar ghionturî la oamenî căror eraţî puţin obicînuit să le arătaţî familiaritatea pînă atuncî... Trenul pleacă... Aproape de gara Braux-Levrezi însă v'aţî dat jos în timpul traseuluî... Căcî doar n'aveţî să vă daţî jos la gară... Aţiî fi trebuit să arătaţî biletul pentru Paris, ceea ce fără îndoială ar fi atras atenţia... De alt-fel, la Braux sînteţî tot aşa de cunoscut ca şi la Monthermé... Odată scoborît cu pericolul vieţeî d-voastre, v'aţî îndreptat spre Val-Dieu... Acolo aţî pus foc sticlărieî... Apoî v'aţî dus pe jos la Charleville, aveaţî doar toată noaptea pentru a face un drum de patru saŭ cincî leghe şi nimenî nu vă fugărea. De acî aţî luat trenul de 8 şi 20. Dimineaţa a căreî întrebuinţare d-voastră nu puteţî să mi-o daţî, v'aţî petrecut'o prin urmare în drum de fier... Spuneţî adevărul decî.

— Tot ce'mî istorisiţî este o pură invenţiune, d-le, zise Thomeret a căruî faţă devenise palidă.

— Tot negaţî!

— Cu indignare.

— Thomeret, înainte de a merge maî departe cu acest interogatoriŭ, vă angajez să spuneţî adevărul. Thomeret, vă invit să vă mărturisiţî crima...

— N'am de mărturisit nimic, căcî n'am comis nicî o crimă.

— Pentru cea din urmă dată?

— Nimic, înţelegeţî, nimic! zise mizerabilul cu vehemenţă.

Judecătorul sună.

Un jandarm, salută milităreşte şi aştepta.

(Va urma)

Programul recepţiei de la Pesta

Insă regina nu putea să nu arunce din timp în timp asupra lui priviri deosebite...

Aloès voiajă, se forma şi vizita des frumoasele societăţi. Iată'l ajuns la etatea critică, cînd începuse a visa, cînd suspinele îl surprindeaŭ. Inima şi ea începuse a'ĭ vorbi, inima i se bătea; era amorezat. Ardea după o tînără văduvă, puţin cam circumspectă însă din cauza multelor greşeli făptuite.

Intr'o dimineaţă se duse la ea pe cînd îşi făcea toaleta, şi fu foarte fericit găsind'o singură.— Şezu aproape de ea şi peste puţin începu a gésticula. Puse mîna pe o blană care îi acoperea gîtul şi umerii, lăsînd să se vadă în dublu un cap de operă rotund.

— Sfîrşiţi, prinţe, saŭ mă văd obligată să chem femeile mele! murmură cu slăbiciune Zoïra (ea se numea Zoïra).

Aloès nu vru s'asculte: îngenunchiă la picioarele eĭ şi îi acoperi mîinile cu mîngîierĭ. Ea nu opuse de cît o slabă rezistenţă la înfocatele luĭ nebunii.

Tot de-odată un zgomot straniŭ se auzi:

„Drelin din din, drelin!“

Era un clopoţel care îşĭ trăda prezenţa.

In maĭ puţin de o jumătate de secundă, Zoïra respinse pe Aloès, care se sculase îndreptîndu'şĭ şalele.

— Eĭ, cum! îĭ zise ea, după ce aĭ abuzat de slăbiciunea mea, mergĭ cu răutatea pînă acolo ca să sunĭ pentru a mă pierde!... Eşĭ, prinţe, eşĭ.

El se duse la guvernor.

— Ce am aşa de extraordinar în persoana mea? întrebă prinţul.

— Nimic, alteţă, nimic, vă jur! răspunse pedantul şi grosolanul, tremurîndu'i toate membrele.

— Ce este acest clopoţel?

— Acest clopoţel, ilustre seniore, este un ornament comun la toţĭ prinţiĭ confraţiĭ voştri.

— Ah!

— Da.

— Eşti sigur, guvernorule, că toţĭ prinţiĭ aŭ un clopoţel?

— Fără excepţiune, răspunse cu neruşinare guvernorul.

Orĭ cum, nelinistea intrase în spiritul luĭ Aloès. El petrecu ziua într'o meditaţiune întunecată.

— Şi apoi, zise el, n'or fi toate femeile aşa de ignorante ca Zoïra.— Poate voĭ fi eŭ primul prinţ pe care l'a văzut ea.— De altă parte, respectele mele vis-á-vis de ea.

*

Iată-ne şi în carnaval.— Prinţul Aloès se duse la bal, deghizat şi mascat pînă în dinţĭ. Speranţa sa nu l'a înşelat; multe frumuseţĭ se strînseră pe lîngă el pentru a'l tachina. Angajă una din ele.

Acolo încercă să se grăbească, dar în zadar, căcĭ îĭ fu imposibil de a învinge; era la jumătatea drumuluĭ, doriaţa sa era pe punctul de a fi satisfăcută.

„Drelin din din, drelin“!

— Ce! s'rigă frumoasa, izbucnind în rîs, aĭ împins mişcarea pînă la...

Aloès deveni furios.

Financiarul, care maĭ de multe orĭ dăduse semne de nerăbdare, strigă:

— Acest prinţ hotărît este un om bun de azvîrlit pe fereastră; este de nesuferit cu clopoţelul săŭ...

—Nu cred să fie atît de stupid, obiectă ofiţerul.

— Ah! iată cum o secătură încurcă oamenii!

— Nu cum-va voiţĭ a vă risca mînieĭ prinţuluĭ? replică militarul.

— Frumoasă dificultate! continuă generalul-arendaş, luaţĭ cu uşurinţă un om şi-l puneţĭ...

— Ti! întrerupse actriţa cu dispreţ, eŭ cred ca n'aţĭ venit aicea ca să-mĭ faceţĭ o descripţiune de maniera asta? Avem atîţia medicĭ şi chirurgĭ carĭ încă nu şi-aŭ pierdut nimic din reputaţia lor, şi totul îmĭ pare supra-natural în această aventură,.. Continuaţĭ, abate.

Abatele continuă.

*

Azistăm încă la multe tentative ale prinţuluĭ Aloès; una din ele se anunţă a fi fericită. Ciniînd cap la cap cu Almazina, spiritele se înfierbîntaseră de şampanie şi le inspiraŭ cele maĭ frumoase glume din lume şi cînd fu gata să profite de ocaziune, de odată femeeĭ de cameră îĭ veni ideia să-şĭ aducă căţeluşa favorită a Almazinii.

— He! bună ziua, Follette! strigă Almazina, aşezînd-o la masă lîngă ea.

Prinţul fu uitat şi, voind a-şĭ recîştiga drepturile, căţeluşa rînji dinţiĭ. Insă el parveni să atragă pe Almazina pe o otomană; triumful săŭ era orînduit.

„Drelin din din, drelin!“

Era clopoţelul.

De astă-dată se decise să-l lase să sune.

Dar mica căţeluşă se sperie de odată, se zbîrli, începu să latre, se ridică pe cele patru labe; în fine ea se repezi asupra obiectuluĭ care provocase mînia sa şi nu voia să-l lase de loc.

Servitoriĭ alergară, crezînd că s'a întîmplat ceva.

Era un tabloŭ demn de veselul Fragonard!

*

Toate aceste întîmplărĭ rele (lăsînd la o parte desenurile) fură perfect executate pentru a descuraja un om maĭ puţin necăjit ca prinţul Aloès, care se jurase ca acesta să fie ultimul cuvînt în acest duel bizar cu amorul.

Budoarele nu'ĭ reuşiră de loc, dete năvală la boschete—noutate pentru el contrariată. Se aşeză aproape de tot lîngă un stol de albine; sunetul clopoţeluluĭ le chemă; toate alergară lîngă el, înţepîndu-l şi canonindu-l.

Acĭ este tot deznodămîntul. A existat un „clopoţel“, dar nu mă simt de loc mulţumit. Autorul şi-a imaginat că clopoţelul se detaşează şi dispare la prima lovitură a tunetuluĭ. Foarte lesne şi adevărat.

A găsit un deznodămînt maĭ ingenios, de unde a tras fondul aceluĭ subiect.

Ticăloasa ursitoare se umili şi dezlegă pe prinţul Aloès de ceea ce îĭ făcuse.

Atuncĭ prinţul Aloès se căsători cu o surdă.

D. Florian

Ediţia de dimineaţă

Ciocnire de vapoare

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

— 35 persoane înecate —

Fiume, 10 Septembrie. — O ciocnire s'a produs aseară între corabia englezească „Thyria“, eşind din port, şi corabia ungurească „Ika“, venind din Cirksenica. Acest din urmă, care avea pe bord aproape 50 de pasagerĭ, s'a scufundat. 35 de persoane s'aŭ înecat. 14 pasagerĭ, echipagiul şi căpitanul aŭ scăpat.

Toasturile din Buda-Pesta

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Viena, 10 Septembrie.—Vorbind de toasturile pronunţate la Buda-Pesta, „Fremdenblatt“ zice că ele sînt confirmarea cea maĭ elocintă a menţinereĭ tripleĭ alianţe.

Impăratul Frantz-Iosef, adaogă acest ziar, în mîinile căruia se află direcţiunea politiceĭ noastre străine, a dovedit în tot-d'auna cea maĭ viguroasă alipire aceşteĭ alianţe.

Manifestaţia imperială a fost de astă dată un adevărat mesagiŭ de pace.

INFORMAŢIUNI

Un noŭ asasinat cazon

Vom povesti pe scurt faptele.

Ne aflăm din noŭ în faţa uneĭ crime militare, tot aşa de odioasă ca şi cele de pînă acum şi care de sigur va fi acoperită cu aceiaş nepăsare de către superioriĭ chemaţĭ a face dreptate şi a pedepsi pe asasiniĭ galonaţĭ.

*

Un băiat tînăr şi frumos, copil al cine ştie căreĭ femeĭ bătrîne şi fără putinţă de a munci, e luat în armată în 1895. El se numeşte Rizea Gheorghe şi soarta 'l face să fie trecut în compania II-a sanitară.

După puţin timp e trecut ca focar în spitalul militar, unde stete pînă acum două lunĭ, cînd a trecut din noŭ la compania din care facea parte pentru a'şĭ termina cu totul serviciul, şi a fi apoĭ liberat.

*

Nenorocitul dă acĭ de sergentul Popescu, căruia superioriĭ săĭ aŭ ştiut să-ĭ dea lecţie cum să se poarte cu soldaţiĭ.

Rizea e bătut crunt într'o seară, fără de nicĭ un motiv serios, aşa cum se bate vecinic în armată.

Ţipetele victimeĭ n'aŭ putut cu nimic îndupleca pe bruta militară—sărmanul Rizea cade plin de sînge şi fără simţire, doborît de pumniĭ şi loviturile sălbaticuluĭ sergent.

*

A doua zi—Sîmbăta trecută—băiatul, frumosul băiat, e dus pe targă la spital.

Dar zadarnic. Din omul tînăr şi sănătos, voinic ca orĭ ce flăcăŭ de ţară, nu maĭ rămăsese de cît un schelet.

Şi pe patul rece al spitaluluĭ, singur şi fără de nimenĭ în juru-ĭ, Rizea îşĭ dete sufletul.

*

Azĭ i s'a făcut cuvenita autopsie. Ce s'o fi constatat însă nu ştim, dar nu ne-ar mira daca iscusiţiĭ medicĭ ar fi găsit că şi acesta a murit de oftică.

*

D-le ministru de războĭ, în numele mumeĭ nenorocituluĭ fiŭ al patrieĭ, mort în timp de pace şi pe patul spitaluluĭ din cauza bătăilor din armată, orînduieşte o anchetă, trimete pe un militar cinstit şi conştiincios să descopere crima, dar te rugăm să uiţĭ de data asta pe maiorul Paleologu.

Sol.

Erĭ, la orele 3 p. m., s'a ţinut un consiliŭ de miniştriĭ la ministerul de interne, sub preşedenţia d-luĭ Dim. Sturdza.

Consiliul s'a ocupat esclusiv cu vizita regeluĭ la Budapesta.

D. Sturdza părea foarte încurcat, din cauză, că ceĭ de la Pesta îşĭ bat joc de instrucţiunile de la ministerul de externe.

Lucrările de captaţiune şi aducerea apeĭ de la Bragadiru se vor începe peste vr'o două săptămînĭ.

D. inginer Radu a angajat deja un personal foarte numeros pentru a activa lucrările.

Samsarii de falimente

D. judecător de instrucţie Vasiliŭ continuă cu cercetarea poliţelor, pe carĭ le-a găsit între hîrtiile samsarilor Şapira şi Co.

Spre acest scop a fost citat erĭ la parchet, ca informator, d. Horowitz, agent comisionar în Capitală, care preda luĭ Şapira toate poliţele fabricanţilor, pe carĭ îĭ reprezintă.

*

D. Horowitz, interogat de d. Vasiliŭ, a declarat, că d-sa era silit să remită luĭ Şapira poliţele spre încasare, de oare-ce acesta avea majoritatea afacerilor, pe carĭ le aranja după gustul săŭ.

*

De asemenea a fost citat erĭ la parchet şi ginerele luĭ Şapira, cunoscutul comisionar-samsar Hetter.

De acest băeţandru se ocupă şi gazetele germane, între carĭ cunoscutul ziar comercial „Bürgel's Zeitung“ din Berlin.

Acest ziar, vorbind de samsariĭ de falimente, spune, că eĭ ruinează creditul Romînieĭ în străinătate şi acuză pe Hetter, care înşela pe fabricanţiĭ străinĭ, cărora se recomanda ca ginerele influentuluĭ comerciant Natan Şapira.

M.

Fabricanţiĭ de spirt din Moldova aŭ format un cartel, urcînd preţul spirtuluĭ la 7.50 leĭ, dublu decalitru de 75 de grade.

Conflictul ruso-romîn

Cu toate dezminţirile pe carĭ d-nu Sturdza le dă prin ziarul „L'Indépendance Roumaine“, relativ la conflictul ruso-romîn, putem spune cu siguranţă, că acest conflict perzistă încă, ba chiar, că a luat o intorsătură maĭ serioasă de cît se credea.

*

Pe cînd ziarele „Novoie Vremea“, „Odeski Novosti“, „Le Temps“ şi alte destul de serioase, nu fac de cît a dezaproba atitudinea căpitanuluĭ portuluĭ Corabia, faţă de căpitanul vaporuluĭ rusesc, care aucorase în acel port, „L'Indépendance Roumaine“, prin voinţa d-luĭ Sturdza, caută să nege faptul.

*

Ministrul plenipotentiar al Rusieĭ a intervenit din noŭ pe lîngă ministrul de externe, ca să se tranşeze cît maĭ urgent această chestie. D. Sturdza însă a rugat pe ministrul rusesc să aştepte pînă la întoarcerea regeluĭ din străinătate, căcĭ numaĭ dînsul ar putea fi în stare să dea o soluţie într'o afacere atît de serioasă.

Gr.

Ministrul plenipotenţiar al Germanieĭ în Bucureşti, baron Leyden, se întoarce peste cît-va zile în Capitala pentru a'şĭ prezenta scrisorile de rechemare.

Colonia germană din Capitală pregăteşte baronuluĭ Leyden o primire frumoasă, iar la plecare un banchet trăluct.

D. Const. Artachino, primind de la ministerul cultelor sarcina de a decora noua biserică romînă din Tulcea, nu maĭ face parte din redacţia „Adevĕrulul“ de la 1 Septembrie.

D. Haret însă, ca demn tovarăş de minister al d-luĭ Sturdza, nu putea da o pîine d-luĭ Artachino pînă cînd acesta nu declara prin publicitate că se leapădă de „Adevĕrul“.

Locul d-sale a fost încredinţat unuĭ tînăr de talent, al căruĭ nume nu'l dăm de o cam dată, de teamă ca d. Haret să nu ni'l trimită şi pe acesta ca să decoreze vre-o biserică din ţară.

Primirea regeluĭ la Buda-Pesta

Pesta este decorată, pavoazată, iluminată, gătită ca pentru o zi de sărbătoare. Toate aceste găteli aŭ fost făcute pentru ca să primească pe Impăratul Wilhelm al Germanieĭ.

*

Se apropie însă ziua în care se va duce şi regele Carol la Pesta.

Consiliul comunal al Pesteĭ a decis ca pentru primirea regeluĭ Carol să se reducă la jumătate toate decoraţiile făcute de comună pentru primirea împăratuluĭ Wilhelm şi să nu se facă apel la particularĭ să'şĭ împodobească casele.

*

Unguriĭ vor să arate că nu daŭ absolut nicĭ o importanţă vizitei regeluĭ Carol şi că îl primesc acolo ca pe un prinţ de sub coroana Germanieĭ.

Regele Carol, care acum treĭ anĭ avea o importanţă extra-ordinară pentru tripla alianţă, se duce azi la Pesta trimes de împăratul Germanieĭ. Unguriĭ fac mare caz de acest act de umilire al regeluĭ Carol şi de aceea caută şi prin primirea pe care i-o vor face, să-ĭ arate aceasta.

R.

Erĭ, la orele 5.30 seara d. D. Sturdza a plecat la Sinaia.

Primăria Capitaleĭ a hotărît construirea uneĭ sălĭ de aşteptare la cimitirul Bellu.

Planul lucrăreĭ este terminat şi zilele astea se va ţine licitaţia pentru darea eĭ în întreprindere.

Bătaia de la Teatru Naţional

La Teatru Naţional din Capitală s'a întîmplat erĭ o bătaie între architectul ministeruluĭ cultelor, d. Băicoianu, şi d. Mitu Dumitriu, artist dramatic.

*

Iată cum s'a petrecut faptul:

D. Dumitriu se dusese să privească la reparaţiunile ce se fac sceneĭ Teatruluĭ Naţional; cum însă intrarea este oprită pentru persoane străine şi cum Băicoianu nu ştia că d. Dumitriu este artist, îĭ spuse răstit să iasă afară. D. Dumitriu refuzînd, d. Băicoianu începu să'l înjure cu cuvintele cele maĭ triviale. Atuncĭ d. Dimitriu se repezi la architectul ministeruluĭ şi îl lovi cu bastonul peste cap, umplîndu'l de sînge; în urmă se refugiă în interiorul Teatruluĭ.

*

D-l Băicoianu plîngîndu-se d-luĭ Cantacuzino, directorul general al teatrelor, acesta întruni comitetul Teatruluĭ Naţional din Capitală pentru a hotărî dacă d. Dumitriu trebuie pedepsit.

Cum d. Băicoianu este om cu influenţă, comitetul găsi vinovat pe d. Dumitriu şi hotărî excluderea d-sale din Teatru.

*

Artiştiĭ Teatruluĭ Naţional, indignaţĭ de hotărîrea directoruluĭ teatrelor, s'aŭ declarat solidarĭ cu d. Dumitriu şi ameninţă să se puie cu toţiĭ în grevă dacă colegul lor nevinovat va fi pedepsit după placul D-luĭ Băicoianu, care nu trebuia să insulte în modul cel maĭ trivial pe d. Dumitriu, silindu'l ast-fel să administreze architectuluĭ o lecţie bine meritată.

*

Direcţiunea Teatruluĭ Naţional va cerceta dar din noŭ cazul pentru a vedea dacă într'adevăr d. Dumitriu a fost provocat de architectul Băicoianu.

M.

Azĭ va avea loc, înaintea consiliuluĭ de războĭŭ al corpuluĭ IV de armată din Iaşi, procesul locotenentuluĭ Carp, inculpat de rea credinţă cu ocazia recepţieĭ furagiuluĭ necesar regimentuluĭ de cavalerie din Botoşanĭ.

Regele la Budapesta

Intre liberali. — Un răspuns al d-luĭ Sturdza. — In corpul diplomatic. — Tîrgul de la Pesta.

Lumea politică, precum şi corpul diplomatic din Capitală se ocupă serios de vizita pe care regele Carol o va face la 15 c. la Budapesta.

O bună parte din liberalĭ chiar — după cum ne afirma unul din eĭ — dezaprobă mergerea regeluĭ în capitala Ungarieĭ, de oare-ce această vizită va fi ultima lovitură dată chestieĭ naţionale din Transilvania.

*

Uniĭ din eĭ sînt atît de afectaţĭ de mergerea regeluĭ la Budapesta că nu se sfiesc a afirma în public că regele face „o mare greşeală“ şi că **d. Sturdza se expune consecinţelor celor maĭ grave susţinînd pe rege în calea greşită pe care a apucat.**

Ciţi-va aŭ mers chiar pînă acolo că s'aŭ dus la d-sa acasă şi i-aŭ atras atenţiunea asupra consecinţelor aceşteĭ vizite. D. Sturdza însă le-a răspuns că...... **în această chestiune d-sa n'are absolut nicĭ o vină(?!!)**

Nu trebuie să fim însă atît de îngrijaţĭ, a adăugat d. Sturdza, căcĭ dacă vom lovi întru cît-va în chestia naţională din Ungaria prin mergerea regeluĭ la Budapesta vom cîştiga enorm de mult...... în Macedonia (!!!).

*

Membriĭ corpuluĭ diplomatic din Capitală cred în adevăr că la Budapesta se va face... o **învoială** *între regele Carol şi împăratul Frantz Iosef, prin care regele Romînieĭ se va obliga să facă să se părăsească cu totul chestia naţională din Transilvania în schimbul concursuluĭ Austro-Ungarieĭ şi al întregeĭ triple alianţe în chestia romînească din Macedonia.*

*

In aparenţă, s'ar părea că regele Carol, făcînd acest tîrg ruşinos, ar procura Romînieĭ unele avantagiĭ în Macedonia. In realitate însă, lucrurile staŭ cu totul altfel. Romîniĭ, orĭ cîte progrese ar face în Macedonia şi orĭ cîte avantagiĭ ar obţine acolo, nu vor face de cît să prepare Austro-Ungarieĭ un teren uşor de cîştigat.

Tîrgul de la Budapesta nu va face dar de cît să pierdem orĭ ce speranţă în Transilvania şi să preparăm Austro-Ungarieĭ stăpînirea peste Macedonia.

Şi să te maĭ mirĭ că toată lumea politică se revoltă în contra mergereĭ regeluĭ la Budapesta!

Indiscret

In zilele de 7 şi 8 Septembrie maĭ mulţĭ fabricanţĭ de spirt din ţară s'aŭ întrunit la hotel Binder din Iaşi, unde aŭ hotărît întărirea cartelului încheiat între eĭ în primăvara asta.

Din cauza îmbulzeleĭ de materie, foiţa „Fiica răzbunătoare“ n'are loc în numărul de azĭ.

Electricitatea în Capitală

Am publicat acum două lunĭ de zile propunerile făcute de casa Helios din Colonia, relativ la luminarea cu electricitate a părţeĭ excentrice a oraşuluĭ, înlocuind petroleul cu lumina electrică.

Acum zece zile compania de gaz din Capitala a făcut o propunere şi maĭ avantagioasă primărieĭ Capitaleĭ. Pe lîngă înlocuirea lampelor de petrol din mahalale prin 3000 de becurĭ de gaz aeriform, compania propune şi luminarea cu electricitate a principalelor strade din centru.

*

Compania de gaz propune decĭ ca, în schimbul uneĭ prelungirĭ de concesiune să lumineze întreg oraşul în mod mixt, cu electricitate şi gaz aeriform. Prin această propunere, primăria nu'şĭ va îngreuna budgetul, ci, după calculele depuse la primărie, cheltuielile se vor micşora şi luminatul Capitaleĭ va cîştiga.

Pe lîngă acestea, compania nu a uitat nicĭ pe abonaţiĭ săĭ particularĭ. Eĭ vor beneficia de o importantă reducere de preţ. Ast-fel gazul pe care publicul îl plăteşte azĭ $31\frac{1}{2}$ banĭ metrul cub, va costa 25 de banĭ, iar pentru gazul industrial va plăti numaĭ 20 de centime.

A se citi în pagina VI-a foiţa „Destăinuirile unuĭ poliţist“.

REPORTAGIU

Din Capitală

Azĭ dimineaţă, pe la orele 8, un băiat din prăvălia d-luĭ Ioan Dumitrescu, de pe şoseaua Filantropia 4, anume Costică Stănescu, a cercat să se sinucidă prin strangulare.

El a fost surprins de stăpînul săŭ în pivniţă în momentul cînd prăvălise cu picioarele un butoiaş de pe care îşĭ legase funia de gît.

D. Dumitrescu a tăiat imediat funia şi a denunţat cazul secţieĭ respective, care, anchetîndu-l, constată că băiatul Stănescu a recurs la acest act de disperare din cauză că, servind pe stăpînul săŭ Dumitrescu de 7 lunĭ, n'a primit pînă azĭ nicĭ un ban din salariul săŭ şi că, de cîte orĭ cerea să fie socotit şi să-l dea drumul, era ameninţat că va fi arestat de poliţie, de oare-ce îl acuza că ar fi furat lucrurĭ din prăvălie.

Zilele acestea comisarul secţieĭ 22, d. G. C. Maxim, a prins treĭ fete minore carĭ frecventaŭ casele de prostituţie ale proxenetelor Liţa Neagoş din strada Egalităţeĭ şi Miţa Georgescu din strada Unirea 34. Fetele n'aŭ încă 15 anĭ şi se numesc: Safta Stoica, Ecaterina Teodorescu şi Ecaterina Stoicescu.

Ele sînt venite din Buzăŭ de vre o 3 săptămînĭ; şi locuiaŭ împreună în str. Văcărescu I, No. 19 (Fundătura Bizoni).

Safta Stoica a declarat la interogatoriŭ că, fiind sfătuită de cele-l'alte două, a furat 20 leĭ de la părinţiĭ eĭ cu carĭ banĭ şi-aŭ plătit drumul.

Ele aŭ fost înaintate prefectureĭ de poliţie a Capitaleĭ, de unde apoĭ vor fi trimise părinţilor lor.

ECOURĬ

● Ni se anunţă încetarea subită din viaţă a d-luĭ G. Stănculescu, judecător de pace al ocoluluĭ I din Craiova. Moartea acestuĭ integru magistrat lasă regrete unanime.

218—1.

● Aflăm că astă-seară Joĭ, 11 Septembrie curent, la ora 9 seara, sosesc în Capitală **Pasini** şi **Tomaselli,** championiĭ lumeĭ intregĭ, precum şi **Max,** championul Parisuluĭ, **Seidl,** championul Elveţieĭ şi alţĭ celebri biciclişti străinĭ, spre a lua parte la alergările ce vor avea loc Duminică 14 Septembrie curent, ora 5 p. m., la Velodromul Romîn, de pe şoseaua Kiseleff, rondul II.

Maĭ mulţĭ biciclişti romînĭ aŭ hotărît să-ĭ primească în gara de Nord cu muzică, iar bicicletele lor să fie împodobite cu frumoase lampioane veneţiane.

Bicicliştiĭ vor porni din grădina Cişmegiŭ la orele 7 seara.

Satira No. 15, apărută azĭ, e neîntrecută ca humor şi spirit.

Interviev cu Eminescu de cunoscutul scriitor satiric *Rocambole*; *Santa Mariţa, Boala pungeĭ, Congresul studenţilor, Expoziţia de vite, Din păţăniile luĭ Năstase, Draga mameĭ, de Coşbuc* sînt bucăţĭ foarte mult apreciate şi carĭ merită a fi citite.

Ediţia de seara

Ciclon îngrozitor

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

— 40 morţĭ; 70 răniţi —

Brindisi, 10 Septembrie.— Un ciclon mare s'a abătut asupra comunelor Sava, Oria şi Latiano.— Sînt 40 de morţĭ şi 70 de răniţĭ.— Vr'o 20 de case aŭ fost distruse.

Wilhelm II la Budapesta

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Vihelm II şi Banffy.—Ziarele şi toasturile

Budapesta, 10 Septembrie. — După prînzul de la curte ce s'a dat aseară, contele d'Eulenburg a remis baronuluĭ de Banffy, fotografia împăratuluĭ Wilhelm avînd semnătura autografă, în amintirea şederiĭ sale la Budapesta.

Budapesta, 10 Septembrie.—Toate ziarele, chiar acelea ale opoziţieĭ, vorbesc cu entuziasm de toasturile ridicate la prînzul de gală de erĭ şi relevează faptul că împăratul Wilhelm a vorbit nu numaĭ ca aliat politic dar şi ca un amic credincios şi simpatic.

Manifestaţiile celor doĭ suveranĭ aŭ o însemnătate mare căcĭ sigilează o alianţă indisolubilă întemeiată pentru menţinerea păciĭ şi bineluĭ popoarelor.

Scufundarea unuĭ torpilor

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

72 înecaţi

Cuxhaven, 10 Septembrie. — Torpilorul No. 26 s'a scufundat.— Comandantul, ducele Frederik- Wilhelm de Meclemburg, fratele regentuluĭ şi 71 oamenĭ s'aŭ înecat.

Ducele Frederic Wilhelm Adolf Gonthier, s'a născut la Schwerin la 5 Aprilie s. n. 1871; a murit decĭ în vîrstă de 26 anĭ. Era locotenent de vas al marineĭ germane şi locotenent à la suite în regimentul 2 de drogonĭ din Meklemburg No. 18.

Ştirĭ telegrafice

(Serviciul *Agenţieĭ Romîne*)

Războĭ Anglo-egiptean. — Justiţia bulgărească. — O escrocherie senzaţională. — Ciocnire de vapoare.— Admiralul Canevaro.

Simla, 10 Septembrie.— Mullahul din Hadda a atacat noaptea trecută cu forţe marĭ lagărul generaluluĭ Blood. Lupta a ţinut 5 ceasurĭ. Englejiĭ aŭ avut un mort şi 14 răniţĭ, printre carĭ generalul Wedehouse.

Sofia, 10 Septembrie.— Procesul din Tatarbazardjik s'a amînat pînă la stabilirea culpabilităţeĭ principaluluĭ prevenit, primarul din Peschtera.

Constantinopol, 10 Septembrie. — Cu începere de azĭ, toate trenurile vor circula fără transbordare şi după orariul vechiŭ.

Aix-la-Chapelle, 10 Septembrie.—*Politisches Tageblatt* publică o scrisoare a domnişoareĭ Maria Husman zicînd că bărbatul eĭ nu este nicĭ archiduce, nicĭ escroc, nicĭ negustor de fete, ci un simplu muritor cu care s'a măritat în străinătate pentru motive materiale.

Hamburg, 10 Septembrie. — După o depeşă din Cuxhaven, cuirasatul Wurttenberg *s'a ciocnit în faţa gurilor Elbeĭ cu vaporul* Angel, *care a fost grav stricat. Cîte-va corăbiĭ aŭ plecat pentru a da ajutor vaporuluĭ* Angel.

Roma, 10 Septembrie.—Amiralul Canevaro a conferit cu d-niĭ di Rudini, Visconti-Venosta şi Brin. Duminecă se îmbarcă la Spezzia pe bordul vaporuluĭ *Sicilia*, mergînd în Creta.

Christiana, 10 Septembrie.—Se anunţă din Wardoe ziaruluĭ *Wordensgang* că vaporul *Moranja* a anunţat întoarcerea încoronată de succes a expediţiuneĭ luĭ Yénissei.

Essen, 11 Septembrie. — După „Gazeta Rhinuluĭ şi a Westfalieĭ“, procurorul general s'ar fi desistat de ancheta sa în urma scrisoreĭ Maria Husman.

Ultime informaţiunĭ

Programul recepţieĭ de la Pesta

— Serviciul telegrafic oficial —

Budapesta, 11 Septembrie.—Regele Carol al Romînieĭ va fi primit la Budapesta cu aceleaşi onorurĭ ca şi împăratul german. Recepţiunea regeluĭ va fi solemnă şi demnă şi va avea o mare semnificare.

Budapesta, 11 Septembrie. — Iacă programul şedereĭ pereche regale romîne la Budapesta: regele şi regina Romînieĭ va sosi în gară la 16 Septembrie la 2 ore şi jum. după amiazĭ. Va fi primită de împăratul Franz Iosef, archiduciĭ, archiducesa Maria Iosepha, miniştriĭ ungurĭ şi autorităţile civile şi militare.

De la Viena o companie de onoare şi de cavalerĭ de onoare va însoţi perechea regală romînă pînă la Buda-Pesta.

Apoĭ va avea loc la palat prezentarea demnitarilor curţeĭ, a archiduceselor, a conteluĭ Goluchowski şi a suitelor austro-ungare.

După prezentărĭ perechea regală romînă se va retrage în apartamentele sale.

La 5 ore după amiazĭ se va da un prînz, apoĭ la 8 ore o reprezentaţie de gală la operă.

La 29 de dimineaţă, perechea regală va vizita curiosităţile din Buda-Pesta.

Regele Carol va lua dejunul săŭ la ora 1 şi jum. după amiazĭ la popota ofiţerilor regimentuluĭ 6 de infanterie austriac al căruia şef este.

Programul de după amiazĭ prevede o vizită la noul parlament şi la 6 ore un prînz de gală în marea sală a palatuluĭ.

Perechea regală romînă va părăsi Buda-Pesta la 9 ore şi 15 m. seara şi se va întoarce direct la Sinaia.

Viena, 10 Septembrie.—După „Correspondenţa politică“, baronul d'Aerenthal, ministrul Austro-Ungarieĭ la Bucureşti va merge la Buda-Pesta, în timpul şedereĭ perecheĭ regale romîne.

*

Aceasta e bine înţeles relaţia oficială,

Ştiut însă este că municipalitatea din Pesta a hotărît o reducere simţitoare a decoraţiunilor ce aŭ servit pentru primirea luĭ Wilhelm II.

Guvernul maghiar voeşte să puie în evidenţă caracterul absolut *oficial* al primireĭ, înlăturîndu-ĭ orĭ-ce aspect popular.

Astăzĭ a fost adus la institutul antirabic al d-ruluĭ Babeş un ţăran din Dorohoiŭ muşcat de un cîine turbat.

Pe tot parcursul de la gară şi pînă la institutul antirabic ţăranul bolnav lătra ca şi cîiniĭ şi se lupta cu păzitoriĭ săĭ.

Direcţiunea serviciuluĭ maritim romîn ne trimite următoarea comunicare:

„Vaporul Bucureştĭ“ de şi redus la 2,800 tone încărcătură în loc de 3,200 tone, n'a putut trece peste bancul format la mila 25 de lîngă Sulina.

Procedîndu-se la descărcarea a 4 la 5 sute tone, va putea trece astă-zĭ maĭ departe fără nicĭ un alt inconvenient de cît pĭerderea a două zile din mers.

Romîniĭ şi expoziţia din 1900

De şi guvernul nostru a hotărît încă de mult participarea Romînieĭ la expoziţia din 1900 din Paris, numind chĭar ca delegat pe d. Calinderu, totuşĭ pînă astăzĭ nu s'a luat încă nicĭ o măsură pentru ca industriaşiĭ şi comercianţiĭ noştriĭ să se poată pregăti pentru această expoziţiune.

Un mare număr de industriaşĭ romînĭ ne aŭ exprimat temerea că, şi de astă dată ca şi la 1883 şi ca şi anul acesta la Bruxelles, pregătirile pentru expoziţia din 1900 vor începe atît de tîrziŭ în cît Romîniĭ va fi ĭarăşĭ reprezentaţĭ într'un mod ridicol.

Ar fi dar nemerit ca guvernul să ĭa din timp măsurile necesare pentru participarea Romînieĭ la expoziţia din Paris, punind ast-fel pe industriaşĭ în stare de a-şĭ expune cu succes produsele lor.

De alt-fel, această chestiune va fi adusă zilele acestea în discuţia camerelor de comerciŭ din ţară.

S'a aprobat modificarea bugetuluĭ comuneĭ urbane Constanţa pe exerciţiul anuluĭ curent în scopul de a se spori alocaţiunea destinată la construirea pavagiuluĭ.

Decedatul Al. B. Ştirbeĭ a lăsat prin testament 8.000 leĭ comuneĭ Băileştĭ din judeţul Dolj, pentru construirea uneĭ fîntînĭ.

Consiliul judeţuluĭ Prahova este convocat în sesiune extra-ordinară pentru ziua de 1 Octombrie viitor spre a se constitui.

Trenul din Constanţa a sosit aseară cu două ore întîrziere din cauza unor micĭ reparaţiunĭ ce trebuiaŭ să se facă maşineĭ trenuluĭ.

D. Columbeanu, procuror general pe lîngă curtea de apel din Craiova, a sosit în Capıtală şi va fi primit mîine de d. Alex. Djuvara, ministrul de justiţie, căruĭa îĭ va remite raportul în chestia scandaluluĭ din Caracal.

In comisiunea permanentă a Camereĭ din comerciŭ din Capitală, d. Sigmund Prager a dat cetire unuĭ raport prin care propune ca taxa ilegală de o jumătate la sută ce se percepe în porturile noastre, să fie desfiinţată şi înlocuită cu taxa tonajuluĭ, care este mult maĭ echitabilă şi maĭ conformă intereselor comerciuluĭ nostru agricol.

Camera de comerciŭ a primit concluziunile raportuluĭ d-luĭ Prager şi va cere guvernuluĭ ca, printr'o lege, să desfiinţeze taxa de o jumătate la sută înlocuind-o cu taxa tonajuluĭ.

Torturaţiĭ înaintea justiţieĭ

Secţia II-a a Curţeĭ de apel din Capitală va judeca mîine procesul pe care victimele politieĭ din zilele de 16 şi 18 Noembrie 1896 l'aŭ intentat zbirilor poliţienoştĭ Ionel Antonescu, M. Cantuniari şi Gr. Romano.

*

D. procuror general Stătescu va susţine acuzarea, dovedind cu martorĭ şi cu acte medicale că sus numiţiĭ agenţĭ aŭ torturat pe cetăţeniĭ arestaţĭ la poliţie.

Printre martorĭ va figura şi fostul prefect al poliţieĭ Capitaleĭ, D. Paul Stătescu, care în ziua de 21 Noembrie, a făcut următoarea declaraţiune:

— Recunosc că aŭ fost torturĭ la poliţie. Dară nicĭ eŭ, nicĭ directorul prefectureĭ, nicĭ şeful siguranţeĭ nu sîntem vinovaţĭ, căcĭ torturile aŭ fost săvîrşite dimineaţa, la orele 4, de către Ionel Antonescu şi Mişu Cantuniari, carĭ— în capul uneĭ bande a primărieĭ — aŭ năvălit la poliţie—în absenţa noastră— şi aŭ săvîrşit torturile ştiute.

*

Unul dintre principaliĭ reclamanţĭ este D. Gh. Paraschivescu, care a fost torturat în mod îngrozitor şi a căruĭ fotografie am dat-o încă anul trecut, cu ocazia acelor întîmplărĭ.

Procesul, după cum se vede, promite a fi foarte interesant.

Epoca publică o informaţie absolut inexactă, relativă la congresul studenţilor din T.-Jiŭ.

Organul conservator afirmă că „se ştie că *vre-o cîţĭ-va* din studenţiĭ ĭeşenĭ, şi *anume socialiştiĭ*, s'aŭ retras din congres pe nişte motive ridicule“.

Ceea ce se ştie e că nu vre-o cîţĭ-va, ci că afară de 2—3, toţĭ *studenţiĭ ĭeşenĭ carĭ participaŭ la congres* s'aŭ retras *in frunte cu preşedintele* ales de congres.

Ceea ce se maĭ ştie e că aceĭ *toţĭ* nu eraŭ anume *socialiştiĭ*—şi, în fine, ceea ce se maĭ ştie, e că nu pe *motive ridicule*, ci pe motive de *samavolnicie şi slugărnicie* a unuĭ grup de studenţĭ — agenţĭ guvernamentalĭ s'aŭ retras demniĭ studenţĭ ĭeşenĭ, alăturĭ de un grup de colegĭ bucureştenĭ.

Cît priveşte pe junele Romulus Spanachidi din Iaşĭ—căruea *Epoca* îĭ face gratuită reclamă, nimenĭ, sperăm, nu şi-l va disputa, orĭ cît ar căuta să atragă asupra-şĭ atenţia... Europeĭ!

De mirare ĭe că *Epoca* a început să numească ridicule motivele invocate de studenţiĭ retraşĭ că nu înţeleg să fie slugile guvernuluĭ — adevărat că ale *nicĭ unuĭ guvern!*

Asupra altor atacurĭ ale organuluĭ conservator contra studenţilor serioşĭ vom reveni.

Direcţiunea teatruluĭ Naţional, găsind că d-şoara Frank, care fusese angajată comprimară pentru opera romînă nu corespunde cererilor acestuĭ teatru, a reziliat contractul cu această artistă şi a angajat în locul eĭ pe d-na Eliza Odesianu.

D. general Popescu, comandantul corpuluĭ de armată din Dobrogea, a sosit aseară în Capitală, chemat fiind de ministrul de războiŭ pentru a se consulta asupra îmbunătăţirilor ce sînt de făcut la cazărmile şi pichetele din Dobrogea.

Greva la tramwaye

Conductoriĭ tramvayuluĭ noŭ s'aŭ hotărît să se pună în grevă din cauza şicanelor ce li se fac de către direcţiune şi care îĭ sileşte să muncească incontinuŭ cîte 18 ore pe zi.

Conductoriĭ tramwayuluĭ vechiŭ susţin pe colegiĭ lor şi sînt hotărîţĭ să se pue şi eĭ în grevă.

D. Eugen Donicĭ, consilier la Curtea de apel din Iaşi, a cerut să fie numit la catedra de drept civil de la universitatea din acel oraş, catedră rămasă vacantă prin permutarea d-luĭ Stefan Şendrea la Bucureştĭ.

Banca generală a închiriat etajul de jos al palatuluĭ Ghica, proprietatea societăţeĭ Dacia-Romania, din faţa „Bănceĭ Naţionale“, pentru a'şĭ instala acolo birourile.

D. Constantin Rujinski din Focşanĭ a trimis martorĭ d-luĭ Cardaş, judecător pe lîngă tribunalul de Putna, pentru ofense excepţional de grave suferite din partea acestuĭa.

Deraiere de tren

Aseară, pe la orele 8, trenul de persoane care a plecat din Tecucĭ spre Galaţĭ a deraiat la intrarea în gara Cozmeştĭ, din cauza schimbăreĭ greşite a macazuluĭ.

Toate vagoanele, afară de maşină, aŭ sărit de pe linie. Maĭ multe vagoane s'aŭ răsturnat, căzînd cu zgomot şi sfărîmînd toate ferestrele.

*

Spaĭma printre călătorĭ era foarte mare. Femeile şi copiĭ ţipaŭ şi plîngeaŭ, crezînd că rudele saŭ cunoscuţiĭ lor aŭ fost deja omorîţĭ. Din fericire însă, n'avem de inregistrat nicĭ un accident de persoane.

Vagoanele răsturnate aŭ fost ridicate şi după cîte-va ore trenul a putut pleca înainte.

Se povesteşte următorul incident: D. Gogu Cantacuzino, aflîndu-se la Carlsbad şi ştiind că şi D. Fleva este acolo, s'a dus la hotelul unde şedea acesta şi a lăsat carta sa de vizită.

D. Fleva, crezînd că ministrul de finanţe caută să se împace cu D-sa, a găsit de cuvinţă să nu întoarcă vizita D-luĭ Gogu Cantacuzino.

Afacerea contrabandeĭ de la acsizele din Peatra-Neamţu, despre care am vorbit pe larg într'unul din numerile trecute, se complică.

Procurorul a intervenit şi depoziţiile martorilor sînt zdrobitoare contra luĭ Botez, şeful acsizelor comunale.

In acelaşĭ timp s'a numit o anchetă financiară, care să constate dacă s'a plătit acsizul pentru diferitele mărfurĭ intrate in timpul ultimilor doĭ anĭ prin gara oraşuluĭ.

Relativ la incidentul de la Teatrul Naţional, d. C. Băicoianu ne trimete următoarea scrisoare:

Domnule director,

Citesc în „Adevĕrul“ de azĭ o notiţă asupra unuĭ incident ivit la Teatrul Naţional între mine şi un artist.

Vă rog să bine-voiţĭ a rectifica un punct cu desăvîrşire eronat. Nu sînt om care să întrebuinţeze cuvinte triviale, nicĭ om de a primi loviturĭ şi domnul în cestiune, dîndu-vă această informaţiune, s'a lăudat, vitejie care de sigur nu ar putea-o avea dacă ne-am întîlni faţă 'n faţă.

Rugîndu-vă să daţĭ publicităţeĭ aceste rîndurĭ, primiţĭ asigurarea deosebiteĭ mele consideraţiĭ.

(ss). Architect Const. Băicoianu.

Furia maghiară

Triumful ungurilor

Unguriĭ îşĭ pĭerd cu totul sărita. Vizita luĭ Wilhelm II la Budapesta, toastul acestuĭa, apropiata vizită a regeluĭ Valachilor, toate acestea le par a fi semne indiscutabile, că şovinizmul maghĭar a triumfat. Intr'adevăr ĭată ce scrie cunoscutul ziar maghĭar „Budapesti-Hirlap“:

„Ungaria nu poate să fie de cît stat maghĭar şi numaĭ dacă e de tot maghĭar, are valoare de alianţă pentru Germania.

„Se poate oare închipui alianţa împăratuluĭ şi imperiuluĭ german cu Saşiĭ din Ardeal, saŭ cu Sîrbiĭ, Valahiĭ, Slovaciĭ, Croaţiĭ? Ce foloase ar avea poporul german din ast-fel de alianţă şi ce fel de garaţie ar putea da *micile naţionalităţĭ* mareluĭ imperiŭ? Dar în *statul şi naţiunea maghĭară unitară* este putere politică, cu care bucuros se ocupă bărbatul de stat şi diplomaţia. Cu o naţiune de 17 milioane (!) merită să se ocupe şi să lege prietinie orĭ-şi-cine, dacă ea este organizată şi bine închĭegată.“

După aceea ziarul unguresc face elogiul şovinismuluĭ şi arătînd că şi împăratul Germanieĭ e şovinist, continuă ast-fel:

Şovinismul german a creat unitatea germană şi Hohenzoleriĭ 'i-aŭ stat în frunte. Ungaria încă a fost deşteptată din morţĭ prin şovinismul maghiar şi aceasta a făcut-o puternică; **pe capul Habsburgilor coroana maghiară stă maĭ solid şi monarchia Habsburgică a devenit putere mare în orient, de cînd regele Francisc Iosif ţine cu şoviniştiĭ maghiarĭ“.**

Răspuns dezminţireĭ oficiale

Am arătat că guvernul a dezminţit ştirea dată de *Deutsches Volksblatt* cum că s'ar plănui o serie întreagă de persecuţiunĭ împotriva mişcăreĭ naţionale romîneştĭ. Iată ce răspunde corespondentul din Budapesta al ziaruluĭ în cestiune, la dezminţirea guvernuluĭ unguresc:

„Aflu tocmaĭ acum, că ministrul de interne, Perczel *a negat declaraţiunea sa rostită într'un cerc de prietinĭ: „Majd meglátjátok, hogy megfékezem azokat az oláh hazaárulókat“.* (Veţĭ vedea că voiŭ înfrîna eŭ pe aceĭ Valachi trădătoriĭ de patrie).

„In vederea iminenteĭ vizite a regeluĭ Carol al Romînieĭ în capitala Ungarieĭ, contra căreĭa cea maĭ mare parte a preseĭ romîne a luat o poziţie energică, d. Perczel a trebuit să-şĭ renege pur şi simplu declaraţia făcută, pe care ziarele romîneştĭ aŭ reprodus-o.

„Mie nu-mĭ rămîne de cît datoria, de a arăta modul cum am aflat despre cuvintele citate.

„Acum două săptămînĭ, maĭ mulţĭ deputaţĭ liberalĭ eraŭ adunaţĭ în restaurantul „Ssikszay“ de aci şi vorbeaŭ despre articolele apărute în „L'Indépendance Belge“ asupra chestiuneĭ romîne. Unul dintre eĭ se exprimă, că totuşĭ e revoltător, „că aceştĭ Valachĭ“ maĭ află încă crezămînt în streinătate.

„La aceasta replică altul: „Lasă-ĭ să strige, în curînd eĭ vor fi radical curaţĭ“.

„Aci vorbitorul a citat verbal declaraţiunea amintită a luĭ Perczel, la care ceĭ-l'alţĭ observară, că „Perczel“ e omul potrivit, ca să înceapă o „înfrînare categorică“.

„Cu aceasta aş fi isprăvit partea meritorică a dezminţireĭ.

„Dacă în continuarea dezminţireĭ se spune o judecată aşa de dispreţuitoare asupra mişcăreĭ naţionale a Romînilor, am ruga pe D. Perczel,—care cu toate că vînzarea ziaruluĭ nostru a fost oprită, a rămas totuşĭ un zelos cetitor al foiĭ noastre şi ast-fel o îndreptare nu pare de tot exclusă—să ne răspundă la următoarele întrebărĭ:

„De ce a fost oprită ruga din Şişeştĭ? De ce a fost întemniţat profesorul Dr. Weigand? De ce a înmulţit de noŭ gendarmeria din Ardeal? *De ce în Predeal se deschid numeroase scrisorĭ adresate din Romînia „persoanelor suspecte“?* **In sfîrşit la ce scop s'a întins maĭ departe în Ardeal reţeaua telefonică“?**

Faptele dezmint

Am arătat erĭ cum faptele dezmint comunicatul guvernuluĭ maghiar. Astăzĭ putem adăoga la pildele aduse încă una, mult maĭ revoltătoare încă.

Tînărul teolog Ivan Simu, a trebuit să intre în temniţa din Szeghedin unde va rămînea patru lunĭ de zile pentru că a îndrăznit să înfiinţeze în comuna Ciufud un cor de ţăranĭ şi să exercite cu aceştia imnul: Deşteaptă-te Romîne!

O asemenea crimă ne maĭ pomenită a fost pedepsită cu patru lunĭ temniţă grea...

Nu face bine oare regele Carol că prepară decoraţiĭ miniştrilor ungureştĭ?

Inf.

OFICIALE

* D. Vasile Tăzlăuanu a fost numit, provizor şi sub rezerva sancţiuneĭ ulterioară a regeluĭ, în postul de intendent al spitaluluĭ rural Suliţa, din judeţul Botoşanĭ, în locul d-luĭ Vasile Pîrgariu, depărtat din funcţiune.

* D. Toma Marinescu a fost numit provizor în postul vacant de agent-sanitar la comuna rurală Amărăştĭ-de-jos, din judeţul Romanaţĭ.

* D-niĭ Costache Ispas, fost sergent în armată, şi Cezar Ionescu, fost caporal, sînt numiţĭ guarzĭ în serviciul exterior al vămilor, cel d'întiiŭ în locul d-luĭ Constantinescu M., depărtat, ĭar cel de al doilea în locul d-luĭ Trulide I. lăsat în disponibilitate.

DEPĂRTĂRI

10 SEPTEMBRIE

Hotel Continental: Beilby, comers., Galaţ. Nestor Cincu, prop., Tecucĭ. Al. Bellio, prop., Urlaţĭ. Vorvoreanu, deputat Craiova. Găceteanu, prop., Brăila. Benaker, comers., Paris.

Hotel Boulevard: I Lecca, prop., Bacău. Poulopolo, prop., Brăila. M. Neumann. director, Cîmpina. A. Veisenburg, comers., Viena. H. Toysseir, medic, Arnhen.

Hotel Capsa: P. Gazotti, senator. Buzău. G. Anastasiu, advocat, Iaşĭ.

Hotel Frascati: Dumitrescu, prop., Buzău. Osmmid Coohe, preot, Englitera. Rătescu, prop., Piteştĭ. Strilcovschi, voiajor, Viena. Schultz, voiajor, Viena.

Hotel English: Maior D-triu, militar, Iaşĭ. D-na Molinescu, menageră, Iaşĭ. N. S. Raniu, advocat Focşanĭ. I. Lerescu, sub-prefect, Goeştĭ, D-trescu, inginer, Brăila. N. D. Vasiliu, deputat, Botoşanĭ. N. Drogeanu. inginer, Constanţa.

Hotel de Franţa: Robovicĭ, comers., Focşanĭ. Svoboda A., comers., Viena. Stomainacoff, comers., Rusciuk. Ulrich Carl, comers., Constantinopol, Brotonjohan, comers., Constantinopol. Elies Freinkli, privat, Germania. Caufman, comers., Galaţĭ.

Hotel Regal: Marinescu C-tin, prop., Buzău. Pavlovicĭ, advocat, Slatina. Niculaidi, comers., Constantinopol. Cătuneanu, prop., Buzău. Sub-locot. Nanu, militar, Călăraşĭ. Colonel Sagona, militar, T.-Severin.

Hotel Union: Genescu, prop., T.-Severin. Varton Gagoş, antreprenor, T.-Ocna, Carol Icceli fabricant, Viena. Constantinescu, comers., Focşanĭ. Zissu, comers., Pichet. Bartistela, voiajor, Triest, Lepore Anton, antreprenor. C.-Lung.

Hotel Gabrovenĭ: N. Georgescu, comers., Craiova. Ştefănescu, comers., Caracal. Tache Nicola, comers., Piteştĭ. Vasile Minculescu, comers., Ploeştĭ. G. Lazărovicĭ, comers., Suceava Locot. Chiriţescu, militar, Roman. Căpitan C-tinescu, militar, Tîrgovişte.

Tîrgul cerealelor

Din ţară

Brăila, 10 Septembrie.

Cereale vîndute:

Griŭ: 138 hectolitri; 9 vag.; libre 49—55; 13—14 preţ.

Porumb: 4.600 hect.; 4 vag.; 60—62 libr.; 7.65—7.70 preţ.

Orz: 700 hectol.; 8 vagoane; libre: 40; 6.80—7.10 preţ.

Meiŭ: — hectolitri; 9 vagoane; libre: 58—60; 7—7.25 preţ.

Secară: — hectolitri; 8 vag.; libre: 48; 8.87½ preţ.

Fasole: 183 hectol.; — vagoane; 59 libre; 13.50 preţ.

Orzoaĭcă: — hectol.; 13 vag.; libre: 47—49; 9—9.25 preţ.

Cereale sosite:

Griŭ: 8,000 hectolitri. Porumb: 27,000 hectolitri. Secară: — hectolitri. Orz: 10.900 hectolitri.

Marmorosch, Blank & Comp.

Din străinătate

— prin fir telegrafic —

10 Septembrie.

New-York: Griŭ: prompt 1⁴/₈ scădere; termin 1⁴/₈ scădere.

Porumb, neschimbat.

Londra: slab.

Anvers: slab.

Paris: neschimbat.

Budapesta:		Redeschiderea	Inchiderea
Griŭ de toamnă	fl.	12.07	
„ „ prim.	„	11.86	
Ovăz de toamnă	„	—	
Ovăz de prim.	„	6.28	
Porumb	„	5.50	

Viena:		Redeschiderea	Inchiderea
Griŭ de prim.	fl.	11.90	11.82
„ „ toamnă	„	11.90	11.86
Ovăz de prim.	„	6.63	6.61
„ „ t.	„	8.83	8.80
Secară de prim.	„	8.68	8.68
„ „ t.	„	8.68	8.68
Por. Maĭ, Iunie	„	5.78	5.78
„ Sept. Oct.:	„	5.26	5.26

Tendinţa foarte calmă.

Tîrgul cerealelor din Budapesta

— Revista săptămînală —

Budapesta, 6 Septembrie 1897.

In săptămîna expirată, timpul a fost cam ploios şi temperatura scăzută.

Culegerea porumbuluĭ a început deja parţial şi satisface toate aşteptările.

Pe pieţele străine situaţiunea s'a schimbat puţin; ofertele din Rusia şi de la Dunărea rămîn slabe şi nemulţumitoare în calitate. Cursurile în America s'aŭ calmat prin realizaţiunĭ.

Pe piaţa noastră s'a mărit traficul numaĭ în griŭ, fiind-că speculanţiĭ aŭ început a cumpăra. Tendinţa a fost fermă.

Griul

Incepuse calm, morile aŭ fost rezervate, cerînd reducţiunĭ, carĭ, la oferte de vînzare, s'aŭ admis cu stăruinţă; ofertele s'aŭ micşorat maĭ tîrziŭ. Terminurile aŭ fost ferme; situaţiunea a devenit maĭ animată; cererea maĭ bună, compensîndu-se scăzămîntul de la început.

Sfîrşim cu o tendinţă maĭ animată, evaluînd transacţiunile cu 130,000 hectolitri. Sosirile aŭ fost de 210 000 hectolitri; expediările 19,000 hectolitri. Griul romînesc s'a vîndut 3,000 hectolitri 73 kilograme, cu fl. 977½.

Cele-l'alte cereale

Secară după diferite variaţiunĭ; negociate 8.000 hectolitri cu fl. 8.35—8.55.

Orz puţin observat de fabricanţĭ şi numaĭ maĭ eftin vînzabil 5.000 hectolitri cu fl. 5.80—6.10.

Ovăz la cererĭ mărginite cu preţul neschimbat; 6.000 hectolitri negociaţĭ a fl. 6—6.50.

Porumb s'a plătit după terminurĭ.

Meiŭ cu fl. 4.50—60 casa transito aci, dar pentru afară cu preţurĭ maĭ favorabile.

POŞTA REDACŢIEI

D-luĭ Lt. F. — In acest moment nu putem face nimic. In tot cazul trimeteţĭ şi vom vedea.

D-luĭ Vasucon, Loco. Publicăm dar nu retribuim.

Licitaţiunĭ

* Tribunalul Ilfov (Bucureştĭ), 16 Sepbrie: imobilul situat în Bucureştĭ str. Palestina No. 20, compus dintr'un şir de clădirĭ cu 2 caturĭ avînd în total 28 încăperĭ, treĭ pivniţe, canal şi curte pavată.

Idem.—Moşia Popeştĭ-Manuc, comuna Popeştĭ-Dragomireştĭ, plasa Znagov, Ilfov, avînd o întindere de 750 hectare pămînt arabil şi se compune din 2 construcţiĭ de zid, învelite cu şindrilă, carĭ aŭ maĭ multe camere, un grajd de zid, 2 pătule de şipcĭ învelite cu tinichea, 1 grajd pentru boĭ construit de zid şi acoperit cu tablă şi altele; şi (2 moşia Popeştĭ-S-ta Ecaterina, co

---

FOIŢA ZIAR. „ADEVĔRUL

— 134 —

PIERRE DECOURCELLE

COPIII PARASITI

Partea a III-a

TRASURA DE UNIRE

XVIII

Jertfa luĭ Claudinet

— Aiurează, dar spune lucrurĭ ciudate.

— Ce spune?

— Spune ceva despre...

— Despre?

— Despre Moisdon-sur-Landele...

— Ah!

— Ştiĭ ce e aĭa?

— Eŭ?

— Da, e un sat mic în Normandia. Ci că acolo aĭ omorît împreună cu La Limace pe un domn acum cîţĭ-va anĭ... Lacomule umbli şi prin provincie, aĭ?

Isidor era alb la faţă.

Omorul de la Moisdon, al luĭ La Limace, al luĭ Fanfan, care se va afla a doua zi..

Socoteala luĭ era încheĭată.

Işĭ plecă capul.

Zise:

— M'am dus!

— Aşa mi se pare şi mie. zise agentul... Aĭ să te săruţĭ cu ghilotina, mi se pare..

— In acest moment sosiră trăsurile.

— Poftim! zise inspectorul deschizînd uşa, şi arătînd un loc în trăsură luĭ Isidor.

Plecară.

Isidor era cu inspectorul şi un agent într'o trăsură.

In cea-l'altă se afla Polit cu alţĭ doĭ agenţĭ.

Inspectorul ordonă vizitiuluĭ.

— La depozit.

Trăsurile porniră.

XIX

Pachetul de scrisorĭ

Cînd aŭ auzit ţipătul în mijlocul tăcereĭ nopţeĭ cele patru persoane în salonaşuluĭ Carmeneĭ, se repeziră în spre partea unde credeaŭ că l-aŭ auzit.

Ramon şi Fanfan aveaŭ fie-care cîte o faclă în mînă.

Eĭ intrară ceĭ dîntîĭ în odaia unde lăsase Fanfan pe Claudinet.

Corpul bietuluĭ copil căzuse de pe canapea.

Zăcea plin de sînge jos.

Fanfan începu să ţipe.

Se aruncă asupra luĭ.

— Ah! d-le strigă el către d. de Montlaur, spune-mĭ că nu a murit!...

D. de Montlaur îngenunchiase lîngă copil.

Claudinet făcu o mişcare uşoară

Ridică puţin capul.

Era alb ca un cearşaf.

Şopti:

— Tu eştĭ Fanfan, al meŭ? Oh! ce fericit sînt! Mĭ-era aşa de frică să nu mor fără să te maĭ văd!

—Auzĭ, d-le auzĭ zice, că va muri strigă Fanfan către Montlaur.

— Nu plînge, dragul meŭ, reluă micul martir, încet de abia se auzea. Nu sufăr de loc.,. Mĭ-e numaĭ frig.. Mĭ-a dat una şi bună... ştiĭ cum zicea el mereŭ că ştie să dea.

Părul luĭ Fanfan se zbîrli pe cap.

Murmură:

— Va să zică omorîtorul tăŭ e?

— Isidor.

— El a dat?

— Da. El m-a omorît.

— Nu te a omorît.

— Aş!...

— Rana ta nu e gravă. O să vie doctorul şi să vezĭ că o să te vindece.

— Oh! nu.

— Ba da.

— Nu, nu, voiŭ muri. Sînt fericit. Eŭ am făcut într'adins să fiŭ omorît. El a crezut că te-a omorît pe tine.

— Pe mine?

— Da. Pe tine te căuta. Aşa ĭa spus tovarăşuluĭ săŭ. Tu eraĭ în odaĭa de alăturĭ, se vedea lumină.. Dacă maĭ făceaŭ un pas te vedeaŭ şi te omoraŭ. Atuncĭ am făcut zgomot. A întrebat dacă eram Fanfan.. Am răspuns că da... Mĭ-a repezit capul înainte şi am simţit cuţitul între spete.

— Ah! ce groaznic lucru... Va să zică pentru mine morĭ.., Pentru mine strigă Fanfan...

— Ce are a face? Nu eram osîndit? Nu a spus doctorul cel mare că o să mor? Incailea să'mĭ slujească la ceva? Şi sînt fericit că te-am putut scăpa pe tine.

Fanfan nu răspunse.

Nu putu.

Se înăbuşea.

D. de Montlaur plîngea.

Perdeaua se ridică.

Venea Carmen.

Era însoţită de Robert.

O clipă ea se uită. fără a înţelege, la copilul necunoscut, în zdrenţe, plin de sînge, lîngă care plîngea Fanfan.

— Uite nu e dumneaeĭ dama cea bună de la Moisselles? îngînă Claudinet cînd văzu pe Carmen... Oh! Ce frumoasă e!... Mĭ-aĭ spus tu că seamănă cu îngeriĭ.., Aşa e.. Ce fericit eştĭ tu că o poţĭ iubi mereŭ!

Apoĭ văzu pe Ramon.

Şopti:

— Sînt fericit d-le, că te văd şi pe d-ta. Iartă-mă că am venit aicĭ fără voia d-tale... Nu certa pe Fanfan.

El a crezut că face bine să mă ĭa fiind-că eştĭ bun şi m'aĭ fi scăpat de ruşine... A venit acolo ca să ĭa scrisorile, ştiĭ d-ta, alea pe care le cauţĭ... ca să'ţĭ facă plăcere... şi după ce le-am luat, am fost siliţĭ să fugim amîndoĭ...

— Scrisorile?

— Da.

— De care scrisorĭ vorbeştĭ dragul meŭ? întrerupse Robert care eşise puţin să aducă un doctor, în vreme ce Carmen se plecă spre bolnav tot atît de galbenă ca şi el aproape.

— Nu ştiŭ, d-le, Fanfan a ghicit... Eŭ nu ştiŭ.

— Il coprinse slăbiciunea.

Inchise ochiĭ.

Carmen îĭ desfăcu hainele.

Rana se ivi sîngeroasă.

Toţĭ se înfiorară.

Taĭetura găurise spatele dintr'o parte într'alta.

Sîngele curgea de a lungul corpuluĭ slab...

Pe covor se făcuse lac.

Nu maĭ era nicĭ o speranţă.

Scăpare nu maĭ era.

Carmen îĭ dădu ceva să bea.

Bău.

Se roşi o clipă.

Deschise ochiĭ...

Apoĭ îĭ închise ĭar zîmbind la Fanfan,

— De aĭa venise Isidor, şopti el ĭar, ca să ĭa înapoĭ scrisorile alea...

— Şi le-a luat?

— Nu.

— Ah!

— Nu le-a găsit.

— Dar unde eraŭ?

— Le ascunsesem eŭ.

— Unde, unde?

— Sînt sub pernă aicĭ... Ia-le Fanfan sînt ale tale.

Sînt cam murdare de sînge, dar nu e vina mea...

Fanfan le luă.

— In scrisorile acestea, zise el, sînt numele d-luĭ Robert d'Alboize şi al d-neĭ Carmen. Am auzit acolo că ar putea să vi le vîndă scump.. Poate că vă face trebuinţă...

Ramon se îngălbeni.

Robert i le dăduse.

Claudinet începu a horcăi.

— Nu mă părăsi, Fanfan, staĭ lîngă mine, îngînă el. Vreaŭ să te maĭ văd... Mor curînd...

Dar sînt fericit... D-ămĭ mîna.. Vreaŭ să o simt lîngă mine.

Tresăltă.

Buzele sale maĭ şoptiră ceva.

(Va urma)

Moda ilustrată este titlul unuĭ ziar care va apare la **20 Septembrie** în editura **Sălei de Depeşĭ** a ziaruluĭ **Adevĕrul** şi este destinat să umple un gol în literatura şi ziaristica noastră care neglijează complect cerinţele femeleĭ şi gusturile sale.

Moda ilustrată va fi un ziar exclusiv de familie şi povăţuitor al femeleĭ în ce priveşte cercul ei de activitate casnică, gustul săŭ relativ la îmbrăcăminte, modă, şi în sfîrşit pentru tot ce o interesează ca mumă, soţie, femeie de societate.

Azĭ, cînd fie-care Romîncă voieşte să-şĭ de seama, prin ea însăşĭ, de tot ce se produce în ramurile de activitate ce o privesc, un **ziar de modă** se impune în ţara romînească, un ziar bogat ilustrat, cu toate amănuntele trebuincioase şi care, pe lîngă această parte technică, să coprinză şi o parte beletristică.

Moda ilustrată va da în fie-care număr ilustraţiunĭ de modă cu toate explicaţiunile în text, o cronică a modelor, poezii, nuvele, jocurĭ recreative şi în acelaş timp dărĭ de seamă de tot ce s'a petrecut în cursul săptămîneĭ în ceea ce priveşte petrecerile, teatru, artă, etc. etc.

Moda ilustrată va fi dar pentru cetitoarele romîne un ziar preţios şi neapărat trebuincios, cu menirea de a fi în mîinile tuturor femeilor un mijloc de instrucţiune şi de dezvoltare.

Moda ilustrată va apare în fie care Sîmbătă şi se va vinde cu

20 BANI EXEMPLARUL

Abonamentul pe an **10 leĭ**, *pe 6 lunĭ* **5 leĭ**, *pe 3 lunĭ* **3 leĭ**. *Abonaţiĭ vor beneficia din cînd în cînd de premiĭ pe carĭ administraţiunea* **Modeĭ ilustrate** *va şti să le procure cu multă munificienţă.*

Primul număr din **Moda ilustrată** va apare:

Sîmbătă 20 Septembrie a. c.

muna Popeştĭ-Dragomireştĭ, cătunu Sabaru, plasa Znagov, Ilfov, care se compune din 640 hectare pămînt cultivabil, 1 construcţie de zid avînd maĭ multe camere şi grajd sub acelaş acoperămînt, o magazie mare construită de zid şi învelită cu tablă avînd şi pimniţă de desubt şi alte dependinţĭ.

Idem.—Casele cu locul lor din Bucureştĭ, str. Palestina No. 20, compuse din două etaje, avînd în total 28 încăperĭ, treĭ pivniţe şi alte dependinţĭ.

Idem.—Imobilul din Bucureştĭ, strada Carol 38, colţ cu strada Brâncoveanu, consistind în 3 etaje, avînd cel de jos 2 prăvăliĭ şi 2 camere, pivniţă, iar celelalte etaje cîte 4 camere şi alte dependinţĭ.

* 19 Septembrie.—1) Imobilele din Mizil, jud. Buzăŭ, str. Mihaĭ-Bravu, numite Casarmĭ cu toate construcţiunile şi îmbunătăţirile aflate pe dînsele; 2) un corp de clădire tot în str. Mihaĭ-Bravu compus din 2 etaje, care a servit de teatru, avînd 2 camere şi o sală mare de teatru cu 14 lojĭ, galerie şi scenă, avînd şi pivniţă de desubt, şi 3) un alt imobil tot în Mizil, str. Smârdan, compus din 3 camere, bucătărie, magazin şi pivniţă.

MODE

Bluză de velur

In toamna aceasta se vor purta foarte mult ast-fel de bluze de velur cu reverurĭ. Bluza aceasta din velur castaniŭ cu reverurĭ de guipură pe transparent de mătase cremă, are un aspect foarte elegant pe o vestă de faille alb.

Laura.

Starea civilă

Declaraţiĭ de căsătorie

Anghel G. Constantinescu, cu d-ra Elena Ioan Constantin; Păun Nicolae, cu d-ra Dragnea Dina; George sin George, cu d-na Dumitra Ghiţă Niculescu; Vasile V. C. Dodu, cu d-ra Ecaterina Călinescu; Avram Ilie, cu d-ra Sura Erlich; Ioan Popescu, cu d-ra Ecaterina Niţă Coman; Anastase M. Naom, cu d-ra Ana M. Radu; Sterea Victor cu d-ra Ştefania N. Iliescu; Moise Goldstain, cu d-ra Fani I. Abram.

Pentru gospodine

Parfum excelent. — Apa de Florida este un parfum foarte căutat în America. Iată compoziţiunea sa: 150 părţĭ uleĭ de bergamotă; 90 p. uleĭ de lămîie; 60 p. uleĭ de coajă de portocale; 105 p. uleĭ de lavand; 15 p. uleĭ de girofle; 15 p. uleĭ de scorţişoară; 15 p. uleĭ de florĭ de portocal; 18.000 p. alcool; 4.500 p. apă destilată.

P.S. Acelor ce s'aŭ interesat de mîncarea populară germană: „Scrumbie cu cartofĭ", le repetăm că scrumbiile marinate se mănîncă cu cartofĭ fierţĭ şi puşĭ în unt topit, cum aĭ mînca friptură cu cartofĭ, saŭ cu pîine.

Gastr.

Act de mulţumire

Sub-semnata Adele Rottenberg, domiciliată în Galaţĭ, aduc la cunoştinţa publică, că am primit de la onor. societate de asigurare „Naţionala" suma de 20.000 leĭ, sumă cu care a fost asigurat soţu meŭ Rubin Rottenberg, încetat din viaţă la 25 Iunie 1897.

Sînt foarte mulţumită de buna-voinţa ce sus numita societate a avut faţă de mine şi mă simt datoare a-ĭ aduce mulţumirile mele prin publicitate.

Adele Rottenberg.

217—1.

SPECTACOLE

Marele Etablissement Hugo. După cum am anunţat deja, stagiunea teatruluĭ de *Varietăţĭ* se va deschide la 25 Septembrie c. Sîntem informaţĭ, că noua direcţiune a acestuĭ teatru a făcut toate sacrificiile pentru a angaja artiştĭ de primul rang.

Grădina Hugo.— Teatru de varietăţĭ. In timp de ploaie, în sala Hugo.

Grădina centrală.—Concert dat de orchestra D. Diniou.

Grădina Lukianoff, strada Cîmpineanu.—In fie-care seară teatru de varietăţĭ. Trupă Nouă. In timp de ploaie reprezintaţia se dă în fosta sală Orfeŭ.

Grădina Cosma.—Concert muzical.

Grădina Frascati. Concert de orchestră.

Grădina Mitică Georgescu, str. Cîmpineanu.—Teatru de varietăţĭ. Trupa Burienescu.

Grădina Raşca — In fie-care seară teatru de varietăţĭ sub direcţiunea D-luĭ Agop Kiolean.

Preţul locurilor: Loc rezervat 2 leĭ, stal I 1 leŭ, intrarea generală 50 banĭ.

Premiĭ noui de vacanţă

Seria a Treĭ-spre-zecea

Expirînd termenul pentru bonul de premiidin seria a doă-spre-zecea, punem cu începere de astă-zĭ la dispoziţia cetitorilor o a treisprezecea serie de premiĭ.

Atragem tot odată atenţiunea că primele 14 fascicole din publicaţia „Tableaux célèbres" sînt cu totul epuisate

Cuponul premiilor anunţate maĭ jos este valabil pînă la 9 Septembre inclusiv.

Dăm aci şi lista premiilor:

Fascicula a 15-a din publicaţiunea *Tableaux célèbres* coprinde următoarele reproducţiunĭ după tablourĭ:

La bal mascat de C. Sohn.
Sfînta Cecilia, de G. Naujock.
Pe terasă, la Veneţia, de M. Dominguez.
Muntele de pietate, de Oreste Da Molin.
Turma, de Luigi Chialiva.
Prima aniversare a naştereĭ luĭ Christos, de F. Roeher.
O fiică a natureĭ, de Hans Dahl.
Hypatia, de H. Seisert.
Un colţ al lacului, de Nightingale.
Vînzătoriĭ de fructe la Veneţia, de Stefano Novo.
Prevedere maternă prin anticipaţie, de A. Moradée.
Frédéric Guillaume I şi emigranţiĭ din Salzbourg, de Fritz Neuhaus.
Copilul de la ţară, de H. Savani.
Bariera păşunatuluĭ de Hugo Salmson,
Caritatea de Walter Gay.
Liturghia în Britania, de Walter Gay.

Toate aceste tablourĭ sînt unite în fascicula a 15-a şi se oferă cetitorilor cu 0.45 banĭ prezintînd bonul de maĭ jos

Inştiinţăm tot de o dată ca cu fascicula No. 16 se termină seria importanteĭ publicaţiunĭ „Tableaux célèbres".

Alte volume oferite ca premiĭ nemerite pentru sezonul de vilegiatură:

Camille Flammarion, Uranie, un volum frumos legat, şi ilustrat de Bieler Gambard şi Myrbach, ediţiunea *Figaro*, în loc de leĭ 18 se dă cu leĭ. 8.

Duc de Morny. Une ambassade en Russie —1856.— In loc de leĭ 3.50 sedă cu banĭ. 0.90

Robert de Bonnières. Les monachs Roman Parisien. In loc de 3.50 e dă cu banĭ. 0.85

Rennell Rodd. Frédéric III. Le prince héritier— L'empereur. In loc de 3.50 se dă cu banĭ. 0.90

D-r Morell Mackenzie. La dernière maladie de Frederic le Noble în loc de 3.50 se dă cu banĭ. 0.95

Paul Delair. Louchon. In loc de 3.50 se dă cu banĭ. 0.85

Pierre Kropotkine. Paroles d'un révolté, ouvrage publié, annoté et accompagné d'une préface par Elisée Reclus, în loc de leĭ 3.50 se dă cu leĭ 1.55

Lord Malmesbury. Mémoires d'un ancien ministre, traduit de l'anglais avec l'autorisation de l'auteur par M. A. B. In loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ 0.85

Louis Jacolliot. Histoire naturelle et sociale de l'humanité:

Vol. I.—*La génèse de la terre et de l'homme*, 1 vol. în 8 elzévir, în loc de 8 leĭ se dă cu leĭ 5

Vol. II.—*Le monde primitif*. Les premiers hommes. 1 volum în 8 elzévir, în loc de 8 leĭ se dă cu leĭ 5

Albert Millaud. Les petites comédies de la politique. In loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.75

Armand Silvestre. Noël joyeux, un volum luxos în 4° ilustrat cu nudităţĭ, de celebrul scriitor Armand Silvestre, (numaĭ cîte-va sute de exemplare), în loc de 5 leĭ se dă cu leĭ 2.25

Dubois. La médecine nouvelle, uvragiŭ indispensabil în fie ce familie, în loc de leĭ 2.90. 1.25

Le tout savoir universel, répertoire des renseignements utiles et des connaissances pratiques, un volum de aproape 600 paginĭ, în loc de leĭ 2 se dă cu leĭ. 1.25

Cetitoriĭ din provincie trebuie să adauge la costul indicat în dreptul fie-căruĭ premiŭ 10 la sută din valoarea nominală *nu din cea redusă*, ca plată pentru porto.

Expediţiunea se face pe riscul adresantuluĭ.

Prezintarea bonuluĭ de maĭ jos saŭ ataşarea luĭ la mandatul poştal este obligatoriŭ; alt-fel nu se liberează premiul.

Doritoriĭ de a nu-şĭ lăsa pachetul expus la pierdere îl pot recomanda, adăugînd pentru aceasta 25 banĭ.

PREMIU PENTRU CITITORUL „ADEVĔRULUI"
No. 2940
Acest bon detaşat şi expediat Administraţieĭ ziaruluĭ nostru dă drept la premiŭ şi este valabil pînă la 9 Septembrie inclusiv.

INSTITUTE

INSTITUTUL DE DOMNIŞOARE
„BOLINTINEANU"
Fondat în anul 1874
Bucureştĭ.—Şoseaua Jianu
Sub direc. d-neĭ MARIA ANGELESCU

Faţă de importanţa ce autoritatea şcolară o dă astă-zĭ învăţămîntuluĭ privat, rezervîndu-mĭ pe viitor maĭ mult partea educativă şi conducerea generală a institutuluĭ, am încredinţat instrucţiunea ginerilor meĭ, D-lor profesorĭ G. Popa şi I. Clinciu, carĭ vor maĭ fi secondaţĭ de următorul corp profesoral:

Pr. G. Floru, prof. la liceul Lazăr.
G. Popa, licenţiat în litere, profesor la liceul Lazăr.
I. Clinciu, licenţiat în litere şi filosofie prof. la liceul Lazăr.
I. Grama, licenţiat în litere şi filosofie, prof. la liceul Sf. Sava.
C. Ghimpa, licenţiat în ştiinţele fisico-chimice, profesor la liceul Lazăr.
Lt. Paul Angelescu, absolvent al şcoaleĭ de artilerie şi geniŭ.
N. Colgeac, licenţiat în litere şi filosofie, prof. la gimnasiul Şincaĭ.
D-na Ivascu, licenţiată în ştiinţele naturale, profes. la externatul secondar No. 2.
Viot. Bălăcescu, licenţiat în drept.
St. Enăchescu, licenţiat în litere.
D-ra Maria Ionescu, licenţiată în litere, prof. la asilul Elena Doamna.
G. Bogdan-Duică, licenţiată în litere.
D-ra Eug. Economu, licen. în litere.
I. Georgescu, licenţiat în drept.
N. Genea, profesor la liceul Sf. Sava.
N. Clinciu, student în medicină.
D-ra Ioanid absolventă a şcoaleĭ Secundare din Craiova, institutoară şi
N. Petrescu, absolvent al şcoaleĭ Normale de institutorĭ, institutor la şcoala No. 27

Pentru limbile streine franceză, germană, engleză precum şi pentru dexterităţĭ am angajat 14 profesoare streine. Medicul institutuluĭ este d-nul dr. Răutzoiu.

In anul acesta elevele externe şi semi-interne se vor putea bucura de avantagiul, că pe dinaintea institutuluĭ circulă o linie de tramway.

Inscrierile aŭ început deja şi vor continua conform ultimeĭ circulărĭ ministeriale numaĭ pînă la 15 Septembre. 84—15

INSTITUTUL SCHEVITZ THIERRIN
— BUCURESCI —
Strada Scaunele No. 51
Fondat la anul 1847
INVĂŢĂMÎNTUL PRIMAR ŞI SECUNDAR

Local foarte sănătos în centrul Capitalei, clădit anume pentru şcoală, ast-fel că presintă tóte condiţiunile cerute de igienă. Dormitóre, sofragerie şi clase spaţióse şi bine aerisite. Sală mare de gimnastică cu tóte aparatele trebuinciόse. Curte spaţiόsă şi bine întreţinută. Calorifer răspîndind prin tótă casa o căldură egală şi temperată. Sala de băĭ cu un mare basin de 20 metri pătraţĭ cu duşĭ şi aparate de încălzit, cum nu există în nicĭ o altă şcoală din ţară. (Estras din raportul d-luĭ Medic inspector al şcólelor).

Studiile după programul Statuluĭ. Examenele conform regulamentuluĭ Ministerial, Invăţămîntul limbelor franceză şi germană. Musica vocală şi instrumentală, Personal didactic ales.

Ingrijire părintească. Gimnastul se deschide la 1 Septembre iar cursurile vor începe regulat la 9 Septembrie. 96—15

Noul institut D. D. PASTIA
Fondat în 1887
IAŞI
Strada BANU 8 (casa Ghika)

Acest institut se împarte în două secţiunĭ: SECŢIUNEA PRIMARA şi SECŢIUNEA LICEALA.

Un corp profesoral, ales printre ceĭ maĭ bunĭ institutorĭ, profesorĭ şi preparatorĭ, va preda cursurile prevăzute în programele Statuluĭ, pentru secţiunea primară.

Eleviĭ secţiuneĭ liceale vor urma cursurile liceuluĭ naţional, care se află alăturĭ şi în institut vor găsi întreţinere şi creştere perfectă; preparatorĭ, aleşĭ cu îngrijire, vor pregăti lecţiunile zilnice împreună cu eleviĭ.—Această secţiune s'a reorganizat spre perfecţionare.

Limba franceză şi germană se vor preda cît se poate de serios şi într'un mod metodic, de către profesorĭ şi pedagogĭ, clasaţĭ printre ceĭ maĭ de sémă în Franţa şi Germania.

Muzica, atît cea vocală cît şi cea instrumentală, precum şi desemnul şi celelalte arte de agrement se învaţă cu ceĭ maĭ bunĭ maeştri.

Inscrierile încep la 15 August şi ţin pînă la 1 Septembre st. v.

Pentru orĭ ce lămurire a se cere broşura explicativă a şcoaleĭ, care se va trimete imediat; adresa să fie dată în mod destul de cieţ şi de lămurit.

Direcţiunea.

LICEU REAL FRANCES
Autorisat cu No. 336 din 18 Ianuarie 1897
LICEUL CLASIC ROMÂN
Autoris. cu No. 7189, din 12 Sept. 1896 şi
CURS PRIMAR
Sub direcţiunea d-neĭ
ALEXANDRINA FILIONESCU
profesoară de filosofie şi pedagogie a şcóleĭ normale şi diplomată a şcoaleĭ superioare din „Lausanne".

Inscrierile se pot face în fie-care zi la cancelaria institutuluĭ, strada Fîntîneĭ No. 8.

Prospecte se trimit după cerere. 98—20

Reducerĭ din preţ pe militarĭ şi profesorĭ.

INSTITUT DE DOMNIŞOARE
Şcoala nouă-NEGOESCU
BUCUREŞTI.—STR. ARMENEASCA, CALEA MOŞILOR, B-vard CAROL.

Direcţiunea acestuĭ Institut aŭ onoare a aduce la cunoştinţa părinţilor de familie că maĭ dispune de 5 locurĭ libere de interne şi 25 de externe, pentru care sînt rugaţĭ a se grăbi cu înscrierea care va dura numaĭ pînă la 15 l. c. Externele se primesc în condiţiunile cele maĭ avantagióse.

Pînă la 15 Septembre va apare şi Buletinul Institutuluĭ cu lista profesorilor a conferenţiarilor, etc. şi cu alte amănunte relative la acest Institut. 170—10

INSTITUTUL DE FETE
„Ch. Borck"
— fondat în anul 1850 —
Bucurescĭ, Calea Moşilor, 158

Curs primar, secundar şi liceu complect

Acest institut fiind pus sub controlul direct al Onor. Minister, cursurile se predă întocmaĭ ca la şcoalele statuluĭ, iar certificatele liberate de noĭ sînt valabile pentru bacalaureat.

Inscrierile se fac în toate zilele, iar cursurile încep la 10 Septembre.

93—10 *Directóre:* **Julie V Săulescu.**

LICEU DE DOMNIŞOARE
BUCUREŞTI, 16 STR. MINERVEI, 16
Direcţiunea
D-na FELICIA M. PETRESCU
ŞI
D-sóra AMELIA V. VASSILIAD

Autorisat de onor. Minister prin ord. No. 6130/96. Grădină de copiĭ, cursurĭ primare, secundare, liceŭ complect, clasic şi real, cursurĭ facultative.

Secţie pregătitoare pentru bacalaureat.

Curs de limbĭ streine, pictura.

Lucrul manual, croitoria, rochĭ, rufărie, broderie, etc.

Musica instrumentală, şi vocală preparatóre pentru conservator.

Se primeşte eleve interne, semi-interne şi externe.

Liceul de Domnişoare îşĭ va deschide cursurile anuluĭ sc. 1896—97 de la 1 Sept. a. c. cu un corp didactic ales.

Inscrierile aŭ început dé la 16 August la orele 9—12 a. m. 3—7 p. m. în cancelaria Liceuluĭ de Domnişoare Strada Minerveĭ 16.

Prospecte se trimit la cerere. 69—10

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL“

— 155 —

GORON

Destăinuirile unuĭ polițist

IV. Poliția viitoruluĭ

V

Asasiniĭ anarhiștĭ

Și fără îndoĭală, el puse imediat în libertate pe nevinovatul tînăr, neștiind că deja de maĭ multe lunĭ vechĭul băĭat de la laborator era căutat pentru un furt cu efracție, și negîndindu-se de cît la detaliul care stabilea într'un mod suficient identitatea unuĭ biciclist culpabil în realitatede o simplă contra-vențiune

Am povestit acest incident unic, pentru că aceasta e o probă maĭ mult de necesitatea acesteĭ note despre care am vorbit deja și care ar fi trebuit să fie trimisă la toate comisariatele din Paris, notă care ar fi trebuit să conție detaliile cele maĭ complecte asupra persoanelor urmărite saŭ dispărute.

E sigur că dacă colegul meŭ ar fi știut, că August băĭatul de la laboratorul d-luĭ X., farmacist, pe care'l cunoscuse odinioară, era complicele luĭ Marpeaux, el s'ar fi grăbit să'l aresteze. Dar prin ce mijloc ar fi putut el să știe aceasta, cînd prefectura polițieĭ neglija să dea funcționarilor săĭ detaliĭ de o ast-fel de utilitate?

Cu toate acestea, Poullain nu întîrziă să fie arestat, și într'un mod destul de original.

Termin prin a aduce la cunoștință că el avea de mătușă, o bravă femeĭe estrem de devotată, bucătăreasă la o bună casă, care maĭ avea slăbiciunĭ pentru nepotul săŭ rătăcit, și din timp în timp îl ascundea la ea.

Bine înțeles, buna mătușă a luĭ Poullain fu foarte supraveghĭată, și o parte din corespondența tînăruluĭ șnapan căzu în mîinile noastre. Îmĭ aduc aminte că acest ipocrit scria sărmaneĭ femeĭ, care mergea în toate diminețile la biserică, scrisorĭ în felul acesteĭa:

„Scumpa mea mătușă,

„Ce frumoasă zi pentru sufletul meŭ căitor!

„Ca propagatorul evanghelieĭ, am îngenunchĭat erĭ în fața altaruluĭ, recunoscînd toate greșelile mele. În dimineața asta, buna mea mătușă, am avut deosebita fericire să m'apropiĭŭ de sfînta masă pentru a primi acolo pe bunul d-zeŭ.

„Și'n această stare de grație așĭ vrea să trăĭesc în tot-d'a-una, scumpa mea mătușă; numaĭ, tu știĭ, pentru a'mĭ susține puterile pîĭnea pămîntească nu mĭ-ar ajunge. Trebuĭe deci să pot nutri acest corp pînă maĭ erĭ nedemn, dar pe care acum bunul d-zeŭ l'a sanctificat. Comptez dar pe tine, scumpa mea mătușă, pentru a'mĭ trimite ceva banĭ, fără care, din nefericire, îĭ este cuĭ-va imposibil să'șĭ facă scăparea în această lume...“

Și, tocmaĭ venind să caute „banĭ“ la buna sa mătușă, nefericitul Poullain dădu peste doĭ agențĭ aĭ siguranțeĭ carĭ puseră mîna pe dînsul și'l aduseră în biuroul meŭ.

Era un vulgar șarlatan care, cînd se văzu zăvorit, avu atitudinea cea maĭ timidă, cea maĭ umilită și n'avu de cît o țintă: să se sustragă din afacere cu cea maĭ bună tîrguĭală posibilă.

El cel d'întîĭ ne anunță că Marpeaux era un anarhist; dădu chĭar cîte-va detaliĭ a căror exactitate fu lesne verificată și carĭ stabiliră că denunțarea era exactă. Se află chĭar că Marpeaux fusese arestat în luna August, în seara saŭ dimineața zileĭ în care comisese furtul din strada Chaillot, pentru că ar fi protestat contra agenților carĭ rupeaŭ afișele ziaruluĭ anarhist *Pére Peinard*. Din nenorocire, îl puseră în libertate imediat.

Marpeaux făcea asemenea parte din liga antiproprietarilor.

Este adevărat că acest partizan devotat al fericireĭ poporuluĭ începuse prin a escroca pe camarazĭĭ săĭ. El fusese pus spre batjocură la ușa societățeĭ de ajutor mutual a uvrierilor escrocațĭ, pentru că deturnase 150 de francĭ de pe la amicĭĭ săĭ. De alt-fel, acest mic incident nu'l împedicase să se afilieze la diverse grupurĭ și să frecventeze cu asiduitate întrunirile.

Poullain, care, fără îndoĭală, spera că toate detaliile pe carĭ le va da asupra anarhistuluĭ Marpeaux îĭ vor atrage oare-carĭ micĭ favorurĭ, cum și indulgența juriuluĭ, merse pînă a spune că tovarășul săŭ era sălbatic și că, după ce comisese un furt de biciclete, îĭ spunea într'o zi, arătîndu'ĭ cuțitul, cuțitul care servise la omorîrea luĭ Colson:

— Dacă mă denunțĭ, îțĭ voĭ împlînta cuțitul în pîntece...

El povesti chĭar următorul detaliŭ destul de tipic:

Intr'o zi, zise el, trecînd cu mine pe strada Belleville, Marpeaux întîlni de o dată pe d. Antona, comisarul de poliție al cartieruluĭ. El strînse atuncĭ nervos cuțitul și strigă:

— Dacă'mĭ pune mîna în gît, s'a sfîrșit cu dînsul!

Cînd se știu că Marpeaux era anarchist, lucrul deveni maĭ important; se sechestră de la dînsul un caĭet în carĭ eraŭ înscrise niște formule care la început, frapară pe nimenĭ; se luă carnetul și se dete d-luĭ Girard, abilul șef al laboratoruluĭ municipal, al căruĭ concurs fu atît de prețios polițieĭ în această lungă luptă contra anarchieĭ. D. Girard găsi două formule chimice pe carnetul luĭ Marpeaux. El le experimentă și descoperi că eraŭ două formule pentru a compune un amestec exploziv excepțional de periculos.

La început, Marpeaux nu protestă cu prea multă indignare contra calificăreĭ de anarchist. Cînd judecătorul îl interogă asupra unuĭ furt de biciclete pe care îl comisese chĭar, recunoscînd faptul, că era în dreptul săŭ să ĭa un oare-care număr de biciclete „pentru a debarasa magazinul de o așa încărcare și a da ast-fel de lucru uvrierilor“.

La proces, unde Poullain și dînsul fură judecațĭ pentru cambriolagiŭ, nu se petrecu nicĭ un incident interesant—și Poullain fu condamnat la opt anĭ de muncă silnică.

Dar a doua zi, cînd Marpaux reapăru în fața juraților pentru așĭ da socoteala asupra omorîreĭ luĭ Colson, el avu o schimbare de atitudine cu totul extra-ordinară

Marpeaux făcu pe sfîntulețul: el voi să facă pe jurațĭ ca să creadă că putea fi un tîlhar, dar că nu era de fel un anarchist.

Aceasta se petrecuse puțin timp după aruncarea bombeĭ luĭ Emile Henry — și omorîtorul luĭ Colson știa bine care era starea sufletească a publiculuĭ în asemenea împrejurare.

Cînd d. Girard afirmă că formulele chimice găsite la dînsul eraŭ acelea ale unuĭ explosiv periculos el luă un aer mierător și zise:

— Nu sînt chimist și n'am fost nicĭ odată partizanul bombelor.

Această declarație ipocrită merita, de alt-fel, următoarea ripostă a președinteluĭ d. Ceommoy:

— D-ta preferĭ cuțitul!

Toțĭ martoriĭ carĭ, la instrucțiune, declaraseră că Marpeaux, era un anarchist și încă de ceĭ periculoșĭ, căutară atuncĭ să se dezmintă succesiv.

Metresa luĭ Marpeaux, o mică modistă care spusese că amantul săŭ era foarte exaltat și repeta adesea orĭ:

„Maĭ mulțĭ burghezĭ! maĭ mulțĭ magistrațĭ! maĭ multă poliție!

(Va urma)

Proprietar CONST. MILLE — Tipografia ziaruluĭ «Adevĕrul» Pasagiul Băncel Naționale — Tipărit cu cerneală E. T. Gleitsmann, Dresda